

บทที่ 1

นวัตกรรมการสอน ปัญหาและ/หรือแนวทางในการแก้ปัญหาในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษา

หลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยพายัพเป็นหลักสูตร 4 ปี มีวัตถุประสงค์หลัก เพื่อเน้นการผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ ทักษะภาษาอังกฤษและสามารถนำไปใช้ได้เป็นอย่างดี และสามารถนำความรู้และทักษะที่ได้จากการศึกษาในหลักสูตร ไปประกอบอาชีพ หลักสูตรฯ ประกอบด้วยรายวิชาเอกบังคับจำนวนไม่ต่ำกว่า 57 หน่วยกิต และรายวิชาเอกเลือกและ/หรือวิชาโท จำนวนไม่ต่ำกว่า 24 หน่วยกิต

หลักสูตรดังกล่าวมีจำนวนผู้เรียนทั้งสิ้นเกินกว่า 400 คน และผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างทางด้านพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษ พฤติกรรมส่วนตัว และแรงจูงใจในการเรียนทำให้นักศึกษาจำนวนหนึ่งไม่ผ่านรายวิชาต่างๆ ทำให้จำนวนผู้จบการศึกษาตามหลักสูตรต่ำกว่าเป้าหมายที่ตั้งไว้ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอน ผู้สอนจำนวนหนึ่งจึงต้องทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อศึกษาปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน เพื่อหาแนวทางแก้ไข

ความคิดพลาดทางไวยากรณ์ที่พบในการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษของนักศึกษา

นงลักษณ์ ศรีวิชัย

บทนำ

การเข้าสู่การเป็นประเทศสมาชิกของสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ASEAN) ส่งผลให้การเรียนภาษาอังกฤษเป็นประเด็นที่รัฐบาลไทยและคนไทยเห็นความสำคัญของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมากขึ้น เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาทางการของสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ใช้เป็นเครื่องมือสื่อความหมาย การเจรจาด้านการทูต เศรษฐกิจ การเข้าถึงแหล่งวิทยาการ รวมถึงการแข่งขันต่างๆ ในเวทีสากล ดังนั้นความสามารถทางภาษาภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะจึงจำเป็นอย่างยิ่งเป็นที่ทราบกันดีว่าการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนทุกระดับชั้นในประเทศไทยนั้นอยู่ในเกณฑ์ที่น่าเป็นห่วงทั้ง 4 ทักษะ โดยเฉพาะทักษะการเขียนซึ่งเป็นทักษะที่ยากและซับซ้อน

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเขียนภาษาอังกฤษ

จากการศึกษาถึงปัญหาและกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่หนึ่งและภาษาเป้าหมายโดย Rod Ellis (1997) แสดงให้เห็นว่าความคิดพลาดในกระบวนการเรียนรู้ภาษาเป้าหมายอาจมาจากสาเหตุที่ผู้เรียนพยายามสร้างกฎ คิดสรุปกฎและนำไปใช้ เพื่อให้การเรียนภาษาเป้าหมายง่ายขึ้นซึ่งก่อให้เกิดความคิดพลาดที่เรียกว่า ความคิดพลาดในการถ่ายโอน (Transfer Error) ความคิดพลาดในการถ่ายโอนอาจมาจากการแทรกแซงของภาษาแม่ (L1 interference) และอาจมาจากภาษาเป้าหมาย (Interlanguage) ตัวอย่างเช่นการใช้กาล (tense) ไม่ถูกต้อง ลักษณะการแปลประโยคจากไทยเป็นประโยคภาษาอังกฤษแบบตัวต่อตัว (Word for Word Translation) หรือการใช้โครงสร้างภาษาไทยในภาษาอังกฤษ จึงทำให้เกิดความคิดพลาดในเรื่องของการละหรือไม่ใช่ (Omission) เช่น การใช้คำนำหน้านามผิดหรือการไม่ใช่คำนำหน้านาม การละคำกริยา การไม่ใช่เครื่องหมายจุลภาค การเสริมเพิ่มเติม (Additions) เป็นต้น

นอกจากนี้ความคิดพลาดยังอาจเกิดขึ้นจากการที่ผู้เรียนมีการใช้กฎของภาษาเป้าหมายมากเกินไป (Over generalization) เช่น การใช้กริยาช่วย be (verb to be) เกินจำเป็น การเติม s หรือการใช้คำนำหน้านามโดยไม่จำเป็น และมีความผิดพลาดบางชนิดเกิดจากการเรียนภาษาเป้าหมายที่ไม่สมบูรณ์ เช่นการละเลขข้อจำกัด (Ignorance of rule restrictions) และการจัดเรียงผิดที่ (Misordering)

ความผิดพลาดทางไวยากรณ์ หากกระทบองค์ประกอบของประโยคจะทำให้เกิดความสับสนหรือผิดพลาดในการตีความ การสื่อความหมาย ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะมีการพัฒนาทักษะการเขียนมากขึ้น

การพัฒนาทักษะการเขียน

เนื่องจากทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ผู้เรียนต้องบูรณาการความรู้ที่หลากหลาย การเขียนประโยคหรือย่อหน้าผู้เขียนจะต้องรู้หลักไวยากรณ์ รู้ความหมายคำศัพท์และการสะกดคำที่ถูกต้องๆ รู้จักหน้าที่ของคำ การใช้กลุ่มคำ เป็นต้น หากผู้สอนภาษาอังกฤษทุกคนในทุกระดับได้ตระหนักถึงปัจจัยดังกล่าวและจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนให้กับผู้เรียนมากขึ้น

ผู้สอนและผู้เรียนควรมีการศึกษาวិธีการแก้ไขข้อผิดพลาดในการเขียนประโยคภาษาอังกฤษแต่ละชนิดที่เหมาะสมกับชนิดของความผิดพลาดและสาเหตุที่ทำให้เกิดข้อผิดพลาดเหล่านั้นเพื่อลดข้อผิดพลาดในการเขียนของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งความผิดพลาดที่เกิดจากการแทรกแซงของภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาแม่โดยการจัดตั้งแวดล้อมในการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนและใช้ภาษาอังกฤษให้มากที่สุด

ชื่อรายงานการวิจัย	การสำรวจความผิดพลาดทางไวยากรณ์ในการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2 ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการเขียน 1 (อ.211)
Title	A Survey of Grammatical Errors in Paragraph Writing in English by Second Year English Majors Taking Writing I (AE 211)
ชื่อนักวิจัย	นงลักษณ์ ศรีวิชัย
Researcher	Nongluck Srivichai

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะศึกษาชนิดของความผิดพลาดทางไวยากรณ์และความถี่ของความผิดพลาดแต่ละชนิด โดยเน้นศึกษาชนิดของความผิดพลาดทางไวยากรณ์จากการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษของกลุ่มประชากรคือนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2 ที่ลงทะเบียนในรายวิชาการเขียน 1 (อ.211) ตอนที่ 1 ในปีการศึกษา 1/2553 จำนวน 17 คน โดยใช้แบบบันทึกการสำรวจเพื่อใช้บันทึกข้อมูลทั้ง 2 ด้านคือชนิดของความผิดพลาดและความถี่ของความผิดพลาดจากงานเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษของนักศึกษาแล้วนำมาวิเคราะห์ชนิดความผิดพลาดและคำนวณค่าร้อยละของความถี่ของความผิดพลาดแต่ละชนิด

ผลการวิเคราะห์พบว่าชนิดของความผิดพลาดทางไวยากรณ์ที่พบในการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษของนักศึกษาสรุปได้ 20 ชนิดมีความถี่คิดเป็นร้อยละเรียงจากมากไปน้อยดังนี้

- 1). การใช้กาล (tense) ไม่ถูกต้อง ร้อยละ 15.76
- 2). การใช้คำกริยาช่วย be (verb to be) เกินจำเป็น ร้อยละ 13.79
- 3). การใช้คำบุพบทผิดหรือการไม่ใช้คำบุพบท (preposition) ร้อยละ 11.33
- 4). การไม่ใส่คำกริยาในประโยค (verb missing) ร้อยละ 8.86
- 5). การใช้คำนำหน้านาม (article) ไม่ถูกต้องหรือไม่ใส่คำนำหน้านาม ร้อยละ 7.88
- 6). การใช้ความสอดคล้องของประธานและกริยา (subject-verb agreement) ไม่ถูกต้อง ร้อยละ 6.40
- 7). การใช้ส่วนต่างๆ ของคำ (part of speech) ไม่ถูกต้อง ร้อยละ 5.41
- 8). การเขียนประโยคไม่สมบูรณ์ (fragment) ร้อยละ 4.92
- 9). การไม่เปลี่ยนคำนามให้อยู่ในรูปพหูพจน์หลังการใช้คำคุณศัพท์บอกปริมาณ ร้อยละ 3.94
- 10). การเขียนแบบคู่ขนาน (parallelism) ไม่ถูกต้อง ร้อยละ 3.94
- 11). การขึ้นต้นประโยคด้วยคำกริยาวิเศษณ์เชื่อมข้อความหรือประโยค (coordinating adverb) ร้อยละ 2.46
- 12). การใช้ คำว่า “to” หลังกริยาช่วย (modal verb) ร้อยละ 2.46
- 13). การเขียนประโยคที่ต่อเนื่องเรื่อยๆ (run-on sentences) ร้อยละ 2.46
- 14). การใช้ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่ (capital letter) ไม่ถูกต้อง ร้อยละ 1.47
- 15). การใช้คำว่า “has/have” แทนคำว่า

“there is/there are” ร้อยละ 1.47 16). การไม่ใส่เครื่องหมายจุดภาคในประโยคความรวม(compound sentence) หรือหลังข้อความเกริ่นนำ (introductory statement) ร้อยละ 1.47 17). การใช้คำว่า “another” และ “other” ไม่ถูกต้อง ร้อยละ 1.47 18). การใช้คำสรรพนามซ้ำซ้อนในประโยคคุณา นุประโยค (relative clause) ร้อยละ 1.47 19). การใช้ because of ไม่ถูกต้อง ร้อยละ 1.47 และ 20) การใช้คำคุณศัพท์บอกริมาณ(quantitative adjective) ไม่ถูกต้อง ร้อยละ 1.47

คำสำคัญ ไวยากรณ์

PAYAP UNIVERSITY

ABSTRACT

As an instructor teaching Writing I (AE 211) this semester, the researcher had found that students made a lot of errors in writing sentences. Even though those errors were repeatedly corrected, the students continued to make the same errors. The errors found were of various types, particularly grammatical errors. Consequently, the researcher was interested to discover how many different types of grammatical errors were made, and which type of error was the most serious problem in paragraphs written by 17 students taking AE 211 in the first semester, academic year 2011. Data related to the grammatical errors were collected and analyzed. The frequency of errors was calculated as percentages.

The study showed that the students had 20 grammatical errors ranging from the most to the least as follows: 1) wrong tense 15.76% 2) overuse of verb to be 13.79% 3) wrong or missing preposition 11.33% 4) missing verb 8.86% 5) wrong or missing article 7.88% 6) wrong subject-verb agreement 6.40% 7) wrong part of speech 5.41% 8) sentence fragment 4.92% 9) wrong plural form after quantitative adjective 3.94% 10) wrong parallelism 3.94% 11) starting a sentence with coordinative adverb 2.46% 12) using to after modal verb 2.46% 13) run-on sentence 2.46% 14) wrong capital letter 1.47% 15) Using has/have instead of there is/ there are 1.47% 16) missing comma in compound sentence 1.47% 17) using another and other incorrectly 1.47% 18) using redundant pronouns in a sentence with a relative clause 1.47% 19) using because of incorrectly 1.47% and using wrong quantitative adjective 1.47%

Keywords Grammatical errors

ความเป็นมาของการวิจัย

ทักษะการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่มีความสำคัญทักษะหนึ่งในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษในระดับกลางหรือระดับสูง ซึ่งผู้เรียนต้องตอบคำถามหรือแสดงความคิดเห็นด้วยการเขียน หากผู้เรียนมีความผิดพลาดในการเขียนมากอาจเป็นสาเหตุให้การตอบคำถามหรือการแสดงความคิดเห็นไม่ถูกต้องหรือขาดประสิทธิภาพ

ปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการสื่อสารด้วยการเขียนที่มีประสิทธิภาพนั้นคือ ผู้เขียนต้องมีความรอบรู้ในคำศัพท์ หลักไวยากรณ์ การสะกดคำ และหลักการเขียนอื่นๆ รวมถึงการมีความคิดประสพการณ์ในเรื่องต่างๆ จากการสังเกตจากการสอนและการตรวจงานเขียนของนักศึกษาในชั้นเรียนรายวิชาการเขียน 1 (อ.211) พบว่านักศึกษามีความผิดพลาดในการเขียนประ โยคเสมอๆ แม้ว่าจะมีการแก้ไขความผิดพลาดนั้นๆ แล้วก็ตาม ตัวอย่างเช่น

Although his teachers has warned him about his studies, but Sam don't try to improve himself.

While I was visiting China, I visit many place.

Every people need love and care.

If I will go to abroad, I will go to disneyland.

I want them to accept me, let me to join them, help me when I need help, make me be happy.

การเขียนประ โยคที่มีข้อผิดพลาดมากส่งผลให้คำตอบ การแสดงความคิดเห็น รวมถึงการเขียนย่อหน้าขาดประสิทธิภาพและไม่น่าสนใจ

จากปัญหาดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาวิจัยความผิดพลาดทางไวยากรณ์ในการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เกิดขึ้นว่ามีกี่ชนิด อะไรบ้าง และความผิดพลาดชนิดใดที่เป็นปัญหาหนักที่สุด ผลการวิจัยนี้จะช่วยให้อาจารย์ผู้สอนทราบถึงชนิดของความผิดพลาดทางไวยากรณ์ในการเขียนย่อหน้าของนักศึกษาเพื่อที่จะหาแนวทางช่วยเหลือนักศึกษาได้ และนักศึกษาจะทราบถึงความผิดพลาดทางไวยากรณ์ในการเขียนย่อหน้าของตนและหาทางแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเอง

วัตถุประสงค์

เพื่อสำรวจหาชนิดของความผิดพลาดทางไวยากรณ์ที่พบในการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2 ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการเขียน 1 (อ.211) ตอนที่ 1 ปีการศึกษา 1/2553

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการวิจัยจะเป็นแนวทางให้ผู้สอนมีแนวทางในการช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดของนักศึกษา และเป็นแนวทางสำหรับนักศึกษาในการแก้ไขข้อผิดพลาดของตนเอง

ขอบเขตของการวิจัย

ด้านเนื้อหา การวิจัยนี้มุ่งศึกษาชนิดของความผิดพลาดทางไวยากรณ์ที่พบในการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษของนักศึกษาโดยศึกษาจากประโยชน์ที่ผู้เรียนเขียนในย่อหน้า

ด้านประชากร กลุ่มประชากรที่ศึกษาเป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการเขียน 1 (อ.211) ตอนที่ 1 ในปีการศึกษา 1/2553 จำนวน 17 คน

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความผิดพลาดทางไวยากรณ์ (Grammatical Error) หมายถึง ความผิดพลาดหรือความบกพร่องในการเขียนประโยคภาษาอังกฤษในระดับย่อหน้าที่เกิดขึ้นเนื่องจากผู้เขียนขาดความรู้ความเข้าใจในหลักไวยากรณ์ ย่อหน้า (Paragraph) หมายถึง ข้อความตอนหนึ่งที่ประกอบด้วยประโยคหลายประโยคซึ่งมีความสัมพันธ์กัน โดยมีใจความมุ่งแสดงความคิดสำคัญ (main idea) เพียงใจความเดียว

ระยะเวลาที่ทำการวิจัย

มิถุนายน – ธันวาคม 2553

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มประชากรที่ศึกษาเป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการเขียน 1 (อ.211) ตอนที่ 1 ในปีการศึกษา 1/2553 จำนวน 17 คน

เครื่องมือในการวิจัย

แบบบันทึกการสำรวจสำหรับบันทึกข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ที่พบในงานเขียน เป็นแบบบันทึกแบบง่ายที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

การเขียนบันทึก (journal) ในรูปย่อหน้าที่ผู้วิจัยมอบหมายให้ผู้เรียนเขียนเกี่ยวกับการสะท้อนคิด หรือมุมมองต่อเรื่องต่างๆ ในชีวิตประจำวัน

วิธีการเก็บข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยในชั้นเรียนเชิงสำรวจ (Exploratory Research) ในการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การสร้างแบบบันทึกแบบง่าย สร้างโดยการ ใช้แถบสีที่แตกต่างกันคั่นหน้าแบบบันทึก สำหรับบันทึกความผิดพลาดในการเขียนประโยคในระดับย่อหน้าแต่ละชนิดของนักศึกษา
2. การเก็บรวบรวมข้อมูล ในสัปดาห์ที่ 3 ของภาคการศึกษาผู้วิจัยมอบหมายให้ผู้เรียนเขียนบันทึก (journal) ในรูปแบบย่อหน้า เกี่ยวกับการสะท้อนคิด หรือมุมมองต่อเรื่องต่างๆ ในชีวิตประจำวันจำนวนคนละ 1 ชิ้นงานต่อสัปดาห์ คนละ 6 ชิ้นต่อภาคการศึกษา ผู้วิจัยตรวจงานเขียน และบันทึกเฉพาะความผิดพลาดทางไวยากรณ์ที่ปรากฏในแต่ละประโยคของงานเขียนของนักศึกษา เพื่อรวบรวมข้อมูล
3. การประมวลผลข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลที่บันทึกไว้จัดเข้ากลุ่มความผิดพลาด แล้วจึงนับความถี่และคำนวณหาค่าร้อยละของความผิดพลาดแต่ละชนิด

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยนี้เป็นการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ โดยการนำข้อมูลความผิดพลาดทางไวยากรณ์ที่บันทึกไว้จัดเข้ากลุ่มแล้วนับหาความถี่และคำนวณค่าร้อยละของความผิดพลาดทางไวยากรณ์แต่ละชนิดที่พบในงานเขียนของนักศึกษา โดยคำนวณจากจำนวนความผิดพลาดทางไวยากรณ์ที่พบทั้งหมด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความผิดพลาดทางไวยากรณ์ในการเขียนประโยคในระดับ
ย่อหน้าของนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการเขียน 1 (อ.211) ตอนที่ 1 ในปีการศึกษา 1/2553
จำนวน 17 คน พบว่าชนิดของความผิดพลาดทางไวยากรณ์ที่พบในการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษ
ของนักศึกษามีความถี่ต่ำร้อยละเรียงจากมากไปน้อยดังนี้ (ดูตัวอย่างในภาคผนวก)

PAYAP UNIVERSITY

ตารางที่ 1 ชนิดของความผิดพลาดทางไวยากรณ์ที่พบในการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษของ
นักศึกษา

ชนิดความผิดพลาด	ความถี่	ร้อยละ
1. การใช้กาล (tense) ไม่ถูกต้อง	32	15.76
2. การใช้คำกริยาประเภท verb to be เกินจำเป็น	28	13.79
3. การใช้คำบุพบท(preposition) ผิดหรือการไม่ใช้คำบุพบท	23	11.33
4. การไม่ได้ใส่คำกริยาในประโยค (verb missing)	18	8.86
5. การใช้คำนำหน้านาม (article) ไม่ถูกต้องหรือไม่ได้ใส่คำนำหน้านาม	16	7.88
6. การใช้ความสอดคล้องของประธานและกริยา (subject-verb agreement) ไม่ถูกต้อง	13	6.40
7. การใช้ส่วนต่างๆ ของคำ (part of speech) ไม่ถูกต้อง	11	5.41
8. การเขียนประโยคไม่สมบูรณ์ (fragment)	10	4.92
9. การไม่เปลี่ยนคำนามให้อยู่ในรูปพหูพจน์หลังการใช้คำคุณศัพท์บอกริมาณ (quantitative adjective)	8	3.94
10. การเขียนแบบคู่ขนาน (parallelism) ไม่ถูกต้อง	8	3.94
11. การขึ้นต้นประโยคด้วยคำกริยาวิเศษณ์เชื่อมข้อความหรือประโยค (coordinating adverb)	5	2.46
12. การใช้คำว่า "to" หลังกริยาช่วย (modal verb)	5	2.46
13. การเขียนประโยคที่ต่อเนื่องเรื่อยๆ (run-on sentences)	5	2.46
14. การใช้ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่ (capital letter) ไม่ถูกต้อง	3	1.47
15. การใช้คำว่า "has/have" แทนคำว่า "there is/there are"	3	1.47
16. การไม่ได้เครื่องหมายจุดภาคในประโยคความรวม (compound sentence) หรือหลังข้อความเกริ่นนำ (introductory statement)	3	1.47
17. การใช้คำว่า "another" และ "other" ไม่ถูกต้อง	3	1.47
18. การใช้คำสรรพนามซ้ำซ้อนในประโยคกณานุกรม (relative clause)	3	1.47
19. การใช้ because of ไม่ถูกต้อง	3	1.47
20. การใช้คำคุณศัพท์บอกริมาณ (quantitative adjective) ไม่ถูกต้อง	3	1.47
รวม	203	100

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่าชนิดของความผิดพลาดทางไวยากรณ์ที่พบในการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษของนักศึกษามีความถี่และค่าร้อยละมาก 3 อันดับแรกได้แก่ ความผิดพลาดในการใช้กาล (tense) ไม่ถูกต้อง ร้อยละ 15.76 การใช้กริยาช่วย be (verb to be) เกินจำเป็น ร้อยละ 13.79 และ การใช้คำบุพบท (preposition) ผิดหรือการไม่ใช้คำบุพบท ร้อยละ 11.33 ส่วนความผิดพลาดอื่นๆ เช่นการไม่ใส่คำกริยาในประโยค (verb missing) การใช้คำนำหน้านาม (article) ไม่ถูกต้องหรือไม่ใส่คำนำหน้านาม การใช้ความสอดคล้องของประธานและกริยา (subject-verb agreement) ไม่ถูกต้อง และการใช้ส่วนต่างๆ ของคำ (part of speech) ไม่ถูกต้อง มีความถี่ที่ใกล้เคียงกัน คือระหว่างร้อยละ 5.41 ถึงร้อยละ 8.86 นอกจากนี้ยังพบความผิดพลาดชนิดอื่นที่มีระดับความถี่ตั้งแต่ร้อยละ 1.47 ถึงร้อยละ 3.94 เช่นการใช้ คำว่า “another” และ “other” ไม่ถูกต้อง และการใช้ คำคุณศัพท์บอกปริมาณ (quantitative adjective) ไม่ถูกต้อง เป็นต้น

อภิปรายผล

จากการศึกษาถึงปัญหาและกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่หนึ่งและภาษาเป้าหมายโดย Rod Ellis (1997) แสดงให้เห็นว่าความผิดพลาดในกระบวนการเรียนรู้ภาษาเป้าหมายอาจมาจากสาเหตุที่ผู้เรียนพยายามสร้างกฎ กติกาสรุปกฎและนำไปใช้ เพื่อให้การเรียนรู้ภาษาเป้าหมายง่ายขึ้นซึ่งก่อให้เกิดความผิดพลาดที่เรียกว่า ความผิดพลาดในการถ่ายโอน (Transfer Error) ความผิดพลาดในการถ่ายโอนอาจมาจากการแทรกแซงของภาษาแม่ (L1 interference) และอาจมาจากภาษาเป้าหมาย (Inter language) ตัวอย่างเช่นลักษณะการแปลคำต่อคำหรือการใช้โครงสร้างภาษาไทยในภาษาอังกฤษจึงทำให้เกิดความผิดพลาดในเรื่องของการละหรือไม่ใช่ (Omission) เช่น การใช้คำนำหน้านามผิดหรือการไม่ใช่คำนำหน้านาม การละคำกริยา การไม่ใช่เครื่องหมายจุดภาค เป็นต้น นอกจากนี้ความผิดพลาดยังอาจเกิดขึ้นจากการที่ผู้เรียนมีการใช้กฎของภาษาเป้าหมายมากเกินไป (Over generalization) เช่น การใช้กริยาช่วย be (verb to be) เกินจำเป็น การเติม s หรือการใช้คำนำหน้านามโดยไม่จำเป็น และมีความผิดพลาดบางชนิดเกิดจากการเรียนรู้ภาษาเป้าหมายที่ไม่สมบูรณ์ เช่น การละเลยข้อจำกัด (Ignorance of rule restrictions) เป็นต้น

เมื่อพิจารณาผลจากการวิจัยครั้งนี้แล้วจะเห็นว่าความผิดพลาดทางไวยากรณ์ที่พบในการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษของนักศึกษานั้นเป็นการยืนยันว่าความผิดพลาดที่เกิดขึ้นมีสาเหตุมาจากกระบวนการการเรียนรู้ภาษาเป้าหมายคงได้กล่าวแล้วข้างต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งความผิดพลาดที่เกิด

จากการแทรกแซงของภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาแม่ ด้วยเหตุนี้จึงพบว่าความผิดพลาด เช่นการที่ นักศึกษาใช้กาล (tense) ไม่ถูกต้อง การไม่รู้จักสอคล้องของกริยาช่วยและกริยาแท้ การใช้กริยา ช่วย be (verb to be) ในประโยคที่ไม่จำเป็นต้องใช้จึงพบมากที่สุดเนื่องจากลักษณะต่างๆดังกล่าว เป็นลักษณะที่ไม่มีในภาษาไทยนั่นเอง

ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความเห็นว่าควรมีการศึกษาวិธีการแก้ไขข้อผิดพลาดในการ เขียนประโยคภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับชนิดของความผิดพลาดและสาเหตุที่ทำให้เกิดข้อผิดพลาด เหล่านั้นเพื่อลดข้อผิดพลาดในการเขียนของนักศึกษา

2. ประเด็นที่น่าสนใจสำหรับศึกษาวิจัยต่อไปคือการศึกษาการรับรู้ (perception) ของ นักศึกษาเกี่ยวกับข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อทดสอบดูว่าการเขียนรูปแบบใดที่ นักศึกษารับรู้ว่าเป็นรูปแบบที่ถูกต้อง หากนำผลวิจัยเกี่ยวกับการรับรู้ความผิดพลาดดังกล่าว เปรียบเทียบกับผลการวิจัยนี้ น่าจะช่วยให้เห็นภาพรวมของความผิดพลาดทางไวยากรณ์ที่เกิดขึ้นใน การเขียนของนักศึกษาและจะช่วยเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของผู้สอนเพื่อ ช่วยแก้ข้อผิดพลาดดังกล่าว

3. ควรมีการศึกษาค้นคว้าความผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่ลงเรียนรายวิชาการ เขียนในระดับที่สูงขึ้นเพื่อศึกษาถึงชนิดและสาเหตุของความผิดพลาดซึ่งจะเป็นแนวทางในการ แก้ไขข้อผิดพลาดในการเรียนของนักศึกษาต่อไป

ภาคผนวก

ตัวอย่างความผิดพลาดทางไวยากรณ์จากงานเขียนของนักศึกษาและตัวอย่างของการเขียนที่ถูกต้อง

1. การใช้กาล (tense) ไม่ถูกต้องและไม่รู้ความสอดคล้องของกริยาช่วยและกริยาแท้	
ตัวอย่างความผิดพลาดทางไวยากรณ์	การเขียนที่ถูกต้อง
<ul style="list-style-type: none"> - I <u>studied</u> English for four years <u>since I was</u> 11. - In the morning, she <u>had</u> to greet some students and after that, she <u>has</u> to order some books. - My mother <u>did not ignored</u> me. - Thai teenagers <u>do not interested</u> in reading. - Why <u>does</u> she <u>has</u> to complain about me? - When I <u>study</u> at my old school, I <u>got</u> a chance to visit China. 	<ul style="list-style-type: none"> - I <u>have studied</u> English for four years since I was 11. - In the morning, she <u>had</u> to greet some students and after that, she <u>had</u> to order some books. - My mother <u>did not ignore</u> me. - Thai teenagers <u>are not interested</u> in reading. - Why <u>does</u> she <u>have</u> to complain about me? - When I <u>studied</u> at my old school, I <u>got</u> a chance to visit China.

2. การใช้กริยาช่วย be (verb to be) ในประโยคที่ไม่จำเป็นต้องใช้	
ตัวอย่างความผิดพลาดทางไวยากรณ์	การเขียนที่ถูกต้อง
<ul style="list-style-type: none"> - A school <u>should be support</u> or launch campaigns. - Exercise every day makes your body <u>are</u> strong. - It's <u>contain</u> a lot of food and beverage. - <u>It's means</u> that I have to study harder. - Finally, he <u>should be make</u> me happy. 	<ul style="list-style-type: none"> - A school <u>should support</u> or launch campaigns. - Exercise every day makes your body strong. - It <u>contains</u> a lot of food and beverage. - <u>It means</u> that I have to study harder. - Finally, he <u>should make</u> me happy.

3. การใช้คำบุพบทผิดหรือไม่ใช้คำบุพบท (preposition)หน้าคำนาม	
ตัวอย่างความผิดพลาดทางไวยากรณ์	การเขียนที่ถูกต้อง
- My mother has <u>taken care me</u> .	- My mother has <u>taken care of me</u> .
- I will pay all back <u>for</u> her.	- I will pay all back <u>to</u> her.
- I can <u>talk everything</u> with him.	- I can <u>talk about everything</u> with him.
- The problem may happen <u>about</u> people.	- The problem may happen <u>to</u> people.
- I usually <u>listen music on</u> my free time.	- I usually <u>listen to music in</u> my free time.

4. การไม่ใส่คำกริยาในประโยค (verb missing) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประโยคที่มีคำคุณศัพท์เป็นส่วนขยาย	
ตัวอย่างความผิดพลาดทางไวยากรณ์	การเขียนที่ถูกต้อง
-My mother never angry.	-My mother <u>is</u> never angry.
-Love of our mother greater than everything.	-Love of our mother <u>is</u> greater than everything.
-I very proud of myself.	-I <u>am</u> very proud of myself.
-If I happy, my mom happy too.	-If I <u>am</u> happy, my mom <u>is/will be</u> happy too.
-I will successful in my life.	-I will <u>be</u> successful in my life.

5. การใช้คำนำหน้านาม (article) ไม่ถูกต้องหรือไม่ใส่คำนำหน้านาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อนำคำนามนั้นมีคำคุณศัพท์ และบางครั้งพบว่านักศึกษาใช้คำนำหน้านาม ไม่ถูกต้อง	
ตัวอย่างความผิดพลาดทางไวยากรณ์	การเขียนที่ถูกต้อง
-I like English because <u>it is beautiful</u> language.	-I like English because <u>it is a beautiful</u> language.
-I will find <u>a good frabric</u> .	-I will find <u>good frabric</u> .
-I write <u>a wrong sentences</u> .	-I write <u>wrong sentences</u> .
-I need <u>a freedom</u> .	-I need <u>freedom</u> .
-She is going to buy some food <u>at</u> supermarket.	-She is going to buy some food <u>at a</u> supermarket.

6. การใช้ความสอดคล้องของประธานและกริยา (subject-verb agreement) ไม่ถูกต้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อคำนามที่เป็นประธานของประโยคนั้นมีคำบอกจำนวน เช่น each หรือ every และบางครั้งพบว่านักศึกษาใช้ ความสอดคล้องของประธานและกริยาไม่ถูกต้องเมื่อคำนามที่เป็นประธานของประโยคนั้นมีการขยายด้วยวลี (phrase)

ตัวอย่างความผิดพลาดทางไวยากรณ์	การเขียนที่ถูกต้อง
<p>-Each of my friends <u>are</u> friendly.</p> <p>-Everyone in the pictures <u>look</u> happy.</p> <p>-In front of my bookcases <u>is</u> television and DVD player.</p> <p>-The mother who has three kids <u>work</u> hard for her family.</p> <p>-Everything I usually do in my free time <u>are</u> something that <u>make</u> me happy.</p>	<p>-Each of my friends <u>is</u> friendly.</p> <p>-Everyone in the pictures <u>looks</u> happy.</p> <p>-In front of my bookcases <u>are</u> television and DVD player.</p> <p>-The mother who has three kids <u>works</u> hard for her family.</p> <p>-Everything I usually do in my free time <u>is</u> something that <u>makes</u> me happy.</p>

7. การใช้ส่วนต่างๆของคำ (part of speech) ไม่ถูกต้อง บางครั้งพบว่านักศึกษาใช้คำคุณศัพท์แทนคำกริยาวิเศษณ์ ใช้คำนามแทนคำกริยา เป็นต้น

ตัวอย่างความผิดพลาดทางไวยากรณ์	การเขียนที่ถูกต้อง
<p>-On Sunday I usually stay home, but I feel <u>happiness</u>.</p> <p>-Each day I spend my free time <u>different</u>.</p> <p>-I know that the <u>social</u> was changed.</p> <p>-It is <u>easily</u> to buy everything that we want at a supermarket.</p> <p>-Teachers want to see their students <u>success</u> in life.</p>	<p>-On Sunday I usually stay home, but I feel <u>happy</u>.</p> <p>-Each day I spend my free time <u>differently</u>.</p> <p>-I know that the <u>society</u> was changed.</p> <p>-It is <u>easy</u> to buy everything that we want at a supermarket.</p> <p>-Teachers want to see their students <u>successful</u> in life.</p>

8. การเขียนประโยคไม่สมบูรณ์ (fragment) โดยจะขึ้นต้นประโยคด้วยคำสันธาน (conjunction)	
ตัวอย่างความผิดพลาดทางไวยากรณ์	การเขียนที่ถูกต้อง
-Because reading is good for everyone.	-Because reading is good for everyone, <u>I think we should have a reading corner.</u>
-When I was young.	-When I was young, <u>I lived with my grandparents.</u>
-If I were rich.	-If I were rich, <u>I would buy a new house for her.</u>
-While I was looking at my photo.	-While I was looking at my photo, <u>I missed my family a lot.</u>
-As you enter my room.	-As you enter my room, <u>you will see my bed placed against the left wall.</u>

9. การไม่เปลี่ยนคำนามให้อยู่ในรูปพหูพจน์หลังการใช้คำคุณศัพท์บอกปริมาณ (quantitative adjective)	
ตัวอย่างความผิดพลาดทางไวยากรณ์	การเขียนที่ถูกต้อง
-Some <u>product</u> have high quality.	-Some <u>products</u> have high quality.
-I have many <u>kind of pillow</u> and I love to collect <u>it</u> .	-I have many <u>kinds of pillows</u> and I love to collect <u>them</u> .
-There are many <u>can</u> and plastic <u>bag</u> .	-There are many <u>cans</u> and plastic <u>bags</u> .
-There are several <u>reason</u> why I like shopping.	-There are several <u>reasons</u> why I like shopping.
-When I was young, I had a lot of <u>doll</u> .	-When I was young, I had a lot of <u>dolls</u> .
-I want to more <u>friend</u> .	-I want to more <u>friends</u> .

10. การเขียนคำ วลี หรือประโยคแบบคู่ขนาน (parallelism) ไม่ถูกต้อง	
ตัวอย่างความผิดพลาดทางไวยากรณ์	การเขียนที่ถูกต้อง
<p>-Writers should write <u>interesting contents and very funny</u>.</p> <p>-Thai teenagers really need <u>freedom and enjoy</u>.</p> <p>-I feel very <u>comfortable and relax</u> when I am home.</p> <p>-I don't <u>like reading books but play games</u>.</p> <p>-Instead of reading, some Thai teenagers <u>like surfing the internet and listen to music</u>.</p>	<p>-Writers should write <u>interesting contents and very funny plots</u>.</p> <p>-Thai teenagers really need <u>freedom and enjoyment</u>.</p> <p>-I feel very <u>comfortable and relaxed</u> when I am home.</p> <p>-I don't <u>like reading books but playing games</u>.</p> <p>-Instead of reading, some Thai teenagers <u>like surfing the internet and listening to music</u>.</p>

11. การขึ้นต้นประโยคด้วยกริยาวิเศษณ์เชื่อมข้อความหรือประโยค (coordinating adverb) เช่น So But และ And	
ตัวอย่างความผิดพลาดทางไวยากรณ์	การเขียนที่ถูกต้อง
<p>-So, we thanked our parents for the happy party.</p> <p>-But, I want to be a flight attendant instead of being a teacher.</p> <p>-And, my mother is happy too.</p>	<p>-<u>Everybody enjoyed themselves a lot</u>, so we thanked our parents for the happy party.</p> <p>-<u>My parents want me to be a doctor</u>, but I want to be a flight attendant instead of being a teacher.</p> <p>-<u>I am happy</u>, and my mother is happy too.</p>

12. การใช้คำว่า “to” หลังกริยาช่วย (modal verb)	
ตัวอย่างความผิดพลาดทางไวยากรณ์	การเขียนที่ถูกต้อง
<p>-We <u>must to know</u> to write a sentence correctly.</p> <p>-I <u>should to be</u> a good friend to her too.</p> <p>-All mothers <u>must to take care</u> of her children</p>	<p>-We <u>must know</u> to write a sentence correctly.</p> <p>-I <u>should be</u> a good friend to her too.</p> <p>-All mothers <u>must take care</u> of her children.</p>

13. การเขียนประโยคต่อเนื่องเรื่อยๆ (run-on sentences) โดยการใช้เครื่องหมายจุลภาค (comma) ในประโยคที่ไม่ใช่ประโยคความรวม (compound sentence) หรือเขียนประโยคโดยการนำประโยคมาเขียนติดกันโดยไม่ใช้เครื่องหมายวรรคตอน

ตัวอย่างความผิดพลาดทางไวยากรณ์	การเขียนที่ถูกต้อง
-My desk is on the left, I keep my books on it.	-My desk is on the left, <u>and</u> I keep my books on it.
-We must know to write a sentence correctly, we can write well.	-We must know to write a sentence correctly. We can write well
-My boyfriend bought this dog from JJ market it is in Bangkok his mane is Few.	-My boyfriend bought this dog from JJ market. It is in Bangkok. His mane is Few.
-For examination, I guess that it must be very difficult, but I'll prepare myself, and I think I'll pass it certainly.	-For examination, I guess that it must be very difficult, but I'll prepare myself. I think I'll pass it certainly.

14. การเขียนประโยคโดยไม่ใช้อักษรพิมพ์ใหญ่ (capital letter) หรือใช้ไม่ถูกต้อง บางครั้งนักศึกษาไม่ใช้อักษรพิมพ์ใหญ่ ในการเขียนคำนามเฉพาะ (proper noun) หรือคำคุณศัพท์ที่มาจากคำนามเฉพาะ (proper adjective)

ตัวอย่างความผิดพลาดทางไวยากรณ์	การเขียนที่ถูกต้อง
-WE stayed at <u>holiday inn</u> hotel in <u>chiangmai</u> .	-We stayed at <u>holiday inn</u> hotel in <u>Chiang Mai</u> .
-First of all, <u>He</u> must be kind and honest.	-First of all, <u>he</u> must be kind and honest.
-On <u>saturday and sunday</u> , I like to spend my time in my bedroom.	-On <u>Saturday and Sunday</u> , I like to spend my time in my bedroom.
-My mother loves <u>chinese</u> and <u>italian</u> food.	-My mother loves <u>Chinese</u> and <u>Italian</u> food.
- When you enter my bedroom, <u>You'll</u> see my bed.	- When you enter my bedroom, <u>you'll</u> see my <u>bed</u> .

15. การเขียนประโยคโดยใช้คำว่า “has/have” แทนคำว่า “there is/there are” ซึ่งแปลว่ามี ในภาษาไทย	
ตัวอย่างความผิดพลาดทางไวยากรณ์	การเขียนที่ถูกต้อง
-At my birthday party <u>had</u> a lot of people.	-At my birthday party, <u>there were</u> a lot of people.
-In my bedroom <u>has</u> many dolls and ...	-In my bedroom, <u>there are</u> many dolls and ...
-I think in the world <u>no have someone love me same as my mother.</u>	-I think in the world, <u>there is no one who can loves me the same as my mother.</u>

16. การไม่ใส่เครื่องหมายจุดภาคในประโยคความรวม (compound sentence)	
ตัวอย่างความผิดพลาดทางไวยากรณ์	การเขียนที่ถูกต้อง
- <u>As you enter my bedroom</u> you will see my bed...	- <u>As you enter my bedroom,</u> you will see my bed...
- <u>Most importantly</u> you and your mother can be happy...	- <u>Most importantly,</u> you and your mother can be happy...
- <u>To be successful in my studies</u> I must study harder.	- <u>To be successful in my studies,</u> I must study harder.
- <u>When I was young</u> my mother and I went to China.	- <u>When I was young,</u> my mother and I went to China.
- <u>If you want make your mother happy</u> you must pay attention in your studies.	- <u>If you want make your mother happy,</u> you must pay attention in your studies.
- <u>Although you are not good at English</u> you can improve it...	- <u>Although you are not good at English,</u> you can improve it...

17. การใช้คำว่า "another" และ "other" ไม่ถูกต้อง	
ตัวอย่างความผิดพลาดทางไวยากรณ์	การเขียนที่ถูกต้อง
-If you are good at English, you can travel in <u>another</u> countries.	-If you are good at English, you can travel in <u>other</u> countries.
-English writing is more difficult than <u>other</u> language.	-English writing is more difficult than <u>other</u> languages.
-To be a good friend, we much care <u>other</u> person.	-To be a good friend, we much care <u>another</u> person.

18. การใช้คำสรรพนามซ้ำซ้อนในประโยคคุณานุประโยค (relative clause) หรือประโยคอื่นๆ	
ตัวอย่างความผิดพลาดทางไวยากรณ์	การเขียนที่ถูกต้อง
-My mother <u>she</u> is a kind person.	-My mother is a kind person.
-My friend <u>he</u> likes reading a lot.	-My friend likes reading a lot.
-I keep my books in the shelves which <u>they</u> are very strong.	-I keep my books in the shelves which are very strong.
-I really like the birthday gift that my mother gave <u>it</u> to me.	-I really like the birthday gift that my mother gave me.

19. การใช้คำว่า because of ไม่ถูกต้อง	
ตัวอย่างความผิดพลาดทางไวยากรณ์	การเขียนที่ถูกต้อง
-Some Thai teenagers are not successful <u>because of</u> they did not read well.	-Some Thai teenagers are not successful <u>because</u> they did not read well.
-I really like the birthday gift that my mother gave it to me <u>because of</u> it is beautiful.	-I really like the birthday gift that my mother gave it to me <u>because</u> it is beautiful.
-I want to be a flight attendant <u>because of</u> I can get high salary.	-I want to be a flight attendant <u>because</u> I can get high salary.

20. การใช้คำคุณศัพท์บอกปริมาณ (quantitative adjective) ไม่ถูกต้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำว่า some, few, a few, less, much และ many	
ตัวอย่างความผิดพลาดทางไวยากรณ์	การเขียนที่ถูกต้อง
- <u>Some Thai teenager</u> don't like to read. -I have <u>less friends</u> than Muntana. -I want <u>many_time</u> to prepare for my examination. -I have <u>many information</u> to tell my mother. -They spent <u>a few day</u> in Samui.	- <u>Some Thai teenagers</u> don't like to read. -I have <u>fewer friends</u> than Muntana. -I want <u>much_time</u> to prepare for my examination. -I have <u>much information</u> to tell my mother. -They spent <u>a few days</u> in Samui.

การเพิ่มศักยภาพการอ่านด้วยการพัฒนาความสามารถในการใช้คำศัพท์

มาลี ดงวรรณนิติ

บทนำ

ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยที่พบบ่อยครั้งคือการไม่เข้าใจบทอ่านทั้งที่อ่านในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน ไม่สามารถสรุปความหรือตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านได้ ไม่ว่าจะเป็นการตอบปากเปล่าหรือตอบโดยการเขียน ปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาที่เชื่อมโยงทั้งทักษะการอ่าน การพูด และการเขียน อีกทั้งยังเกิดขึ้นต่อเนื่องตั้งแต่ในการเรียนระดับพื้นฐานจนถึงระดับอุดมศึกษา และอาจต่อเนื่องไปถึงในการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน เช่นการไม่สามารถอ่านบทความ หนังสือพิมพ์ หรือวารสารที่ตีพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษ หรือข้อความภาษาอังกฤษที่ปรากฏในสื่อสารสนเทศต่างๆ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการอ่านภาษาอังกฤษ

ในบริบทของประเทศไทย ภาษาอังกฤษถูกสอนในฐานะภาษาต่างประเทศ โดยผู้สอนส่วนใหญ่เป็นคนไทย และผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการศึกษาระดับพื้นฐานทั้งในชั้นประถมศึกษา และมัธยมศึกษาส่วนใหญ่มีข้อจำกัดในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารจึงมักจะใช้ภาษาไทยในการสอน นอกเหนือไปจากนั้น ผู้สอนส่วนหนึ่งไม่เชี่ยวชาญในการสอนภาษาอังกฤษ ไม่เคยผ่านการฝึกอบรมการสอนภาษาอังกฤษ หรือไม่มีวุฒิการศึกษาทางด้านภาษาอังกฤษ หรือการสอนภาษาอังกฤษโดยตรง ผู้สอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่จึงมุ่งเน้นการสอนตามตำรามากกว่าการสอนให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษา ประกอบกับจำนวนชั่วโมงเรียนภาษาอังกฤษโดยเฉลี่ย 3 – 5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ส่งผลให้ผู้เรียนไม่มีโอกาสสัมผัสกับภาษาอังกฤษเท่าที่ควร นอกเหนือไปจากนั้น ในประเทศที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการหรือภาษาที่สอง เช่น ประเทศไทย โอกาสที่ผู้เรียนจะได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารค่อนข้างจำกัด

อีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนาทักษะการอ่านของผู้เรียนคือนิสัยของคนไทยที่ไม่ชอบอ่านหนังสือ และการเข้าถึงเอกสารสิ่งพิมพ์ สื่อสิ่งพิมพ์ภาษาอังกฤษในประเทศไทยมีน้อย อันเนื่องมาจากราคาที่ค่อนข้างสูง ทั้งนี้เป็นเพราะว่าสื่อสิ่งพิมพ์ที่เป็นภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ต้องนำเข้าจากต่างประเทศ

ปัจจัยดังกล่าวข้างต้นส่งผลให้ความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษของผู้เรียนระดับมหาวิทยาลัยต่ำ กล่าวคือผู้เรียนรู้คำศัพท์ไม่มาก จากระบบการเรียนการสอนที่เรียนจบแล้ววัดผล จากนั้นก็ขึ้นเรื่องใหม่โดยไม่มีการทบทวนความรู้เดิมที่เรียนไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับมหาวิทยาลัยที่เรียนแต่ ละครวิชาตามจำนวนชั่วโมงที่กำหนดในหลักสูตร ผู้สอนแต่ละคนจะ ไม่มีการทบทวนสิ่งที่ผู้เรียน ได้ศึกษาในรายวิชาก่อนหน้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งไม่มีการทบทวนคำศัพท์ที่เรียนไป ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถจดจำคำศัพท์ที่เคยเรียนไปแล้วได้ และไม่สามารถเพิ่มพูนจำนวนคำศัพท์ของตน

นอกจากไม่ทราบความหมายของคำศัพท์ในบริบทต่างๆแล้ว ผู้เรียนยัง ไม่ได้รับการฝึกให้นำคำศัพท์ที่เรียนไปใช้ในรูปประโยคอันจะส่งผลต่อเนื่องให้ผู้เรียนไม่สามารถพูดหรือเขียนสรุป เกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านได้ ไม่สามารถตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ไม่ว่าจะเป็นการเขียนตอบ หรือการตอบปากเปล่า

แนวทางในการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ หรือให้กับผู้พูดภาษาอื่น ผู้สอนจะต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สัมผัสกับภาษาอังกฤษให้มากที่สุดและให้เป็นธรรมชาติที่สุด โดยเริ่มจากหน่วยภาษาระดับคำ (Lexicon) ก่อน

ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาดังกล่าวว่าจะเกิดจากการไม่รู้ คำศัพท์ และหากมีการสอนคำศัพท์ก่อนที่จะอ่านเนื้อเรื่อง หรือการทบทวนคำศัพท์ที่เรียนในชั้น เรียนจะช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางการอ่านเพิ่มขึ้นหรือไม่ กลุ่มประชากรที่ศึกษาเป็น นักศึกษาในรายวิชาการอ่าน 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 ตอนที่ 2 จำนวน 31 คน และผู้วิจัย ทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงเฉพาะนักผู้เรียนที่สอบไม่ผ่านการสอบกลางภาคจำนวน 12 คน ผู้วิจัยได้ทดลองสอนโดยใช้วิธีการสอนให้ผู้เรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ที่มีในบทอ่านและ ใช้คำศัพท์ในการแต่งประโยคและวัดผลความสามารถในการอ่าน จากนั้นได้ดำเนินการวิเคราะห์ ข้อมูลจากผลการสอบก่อน และหลังการสอนคำศัพท์ให้ผู้เรียนโดยวิเคราะห์ค่า T-Test ผู้วิจัยพบว่า ผู้เรียนมีศักยภาพในการอ่านเพิ่มขึ้นหลังจากที่ได้เรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ที่ปรากฏในบทอ่าน และผู้เรียนสามารถตอบคำถาม โดยใช้คำศัพท์ที่ได้ศึกษาก่อนการอ่านทั้ง โดยการตอบปากเปล่า และ ตอบโดยการเขียนได้ดีขึ้น นอกจากนั้นผู้เรียนยังมีความเชื่อมั่นสูงขึ้นจากการที่ผู้เรียนกล้าขมื่อ ตอบคำถามที่ผู้วิจัยถามในชั้นเรียน

ชื่อรายงานการวิจัย	การเพิ่มศักยภาพการอ่านในรายวิชาการอ่าน 1 ด้วยการพัฒนาความสามารถในการใช้คำศัพท์
Title	Strengthening students' ability in vocabulary usage to enhance students' reading potential in Reading I (AE 203) class
ชื่อนักวิจัย	มาลี กงวรรณิต
Researcher	Malee Kongwannit

บทคัดย่อ

ปัญหานักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยพายัพที่ศึกษาในรายวิชาการอ่าน 1 (Reading 1) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวนหนึ่งไม่สามารถเข้าใจบทอ่านในชั้นเรียน ไม่สามารถตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านได้ไม่ว่าจะเป็นการตอบปากเปล่าหรือตอบโดยการเขียนทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาดังกล่าวว่าจะเกิดจากการไม่รู้คำศัพท์ และหากมีการสอนคำศัพท์ก่อนที่จะอ่านเนื้อเรื่องจะช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางการอ่านเพิ่มขึ้นหรือไม่ กลุ่มประชากรที่ศึกษาเป็นนักศึกษาในรายวิชาการอ่าน 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 ตอนที่ 2 จำนวน 31 คน และผู้วิจัยทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงเฉพาะนักศึกษาที่สอบไม่ผ่านการสอบกลางภาคจำนวน 12 คน ผู้วิจัยได้ทดลองสอนโดยใช้วิธีการสอนให้นักศึกษารู้ความหมายของคำศัพท์ที่มีในบทอ่านและใช้คำศัพท์ในการแต่งประโยคและวัดผลความสามารถในการอ่าน และได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากผลการสอบก่อน และหลังการสอนคำศัพท์ของนักศึกษาโดยวิเคราะห์ค่า T-Test ผู้วิจัยพบว่านักศึกษามีศักยภาพในการอ่านเพิ่มขึ้นหลังจากที่ได้เรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ที่ปรากฏในบทอ่าน และนักศึกษาสามารถตอบคำถามโดยใช้คำศัพท์ที่ได้ศึกษาก่อนการอ่านทั้งโดยการตอบปากเปล่า และตอบโดยการเขียนได้ดีขึ้น นอกจากนี้ นักศึกษายังมีความเชื่อมั่นสูงขึ้นจากการที่นักศึกษากลับมามีมือตอบคำถามที่ผู้วิจัยถามในชั้นเรียน

คำสำคัญ ศักยภาพการอ่าน คำศัพท์

ABSTRACT

Some second year students enrolled in the Reading I class (AE 203) in semester 1, academic year 2010 had difficulties in understanding reading texts. This resulted in problems in answering questions orally and in writing. As a teacher teaching this class, I was eager to learn the root cause of the problem. I doubted if it was because of the deficiency of vocabularies. If so, would it help them improve their reading skills provided that they were taught the vocabulary words prior to each reading passage. The population of this research was the 31 students enrolled in the Reading I (AE 203) class, section 1. And the sampling group was 12 students who failed the Midterm Examination. The students were given the pre and post tests, which were the same set of comprehension questions based on the reading. The T-Test was used to analyze the results to see if they had improvement. It was found out the students got a higher score after they had been taught the meaning and usage of the vocabulary before reading. They could answer the questions both orally and in writing. In addition to that, they were more confident to participate in class discussions.

Keywords: Reading potential, strengthening vocabulary

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัย

หลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษประกอบด้วยหมวดวิชาศึกษาทั่วไปจำนวน 30 หน่วยกิต หมวดวิชาเฉพาะจำนวน 90 หน่วยกิต และ หมวดวิชาเลือกเสรีจำนวน 15 หน่วยกิต รวม 135 หน่วยกิต หมวดวิชาศึกษาทั่วไปประกอบด้วยรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานจำนวน 12 หน่วยกิต และรายวิชาศึกษาทั่วไปภาษาอังกฤษที่จัดให้นักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเรียนเป็นรายวิชาที่เพิ่มความเข้มข้นในแง่เนื้อหา และการวัดผลเพื่อสร้างพื้นฐานทางด้านภาษาอังกฤษที่เพียงพอให้กับนักศึกษาในการศึกษารายวิชาเฉพาะของสาขาวิชาในชั้นปีที่ 2 อันประกอบด้วย รายวิชาการอ่าน 1 รายวิชาการเขียน 1 รายวิชาการสนทนา 1 และรายวิชาภาษาศาสตร์เบื้องต้น 1 ทักษะในการเรียนทั้ง 3 รายวิชาดังกล่าวเป็นพื้นฐานสำคัญในการศึกษาในหลักสูตรในระดับที่สูงขึ้น อีกทั้งยังเป็นทักษะจำเป็นในการศึกษาในศาสตร์แขนงอื่นเช่นรายวิชาวรรณคดีที่นักศึกษาต้องอาศัยความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ การตีความ การสรุปความ และยังคงมีความรู้เรื่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษในระดับดีจึงจะประสบความสำเร็จในการเรียนรายวิชานี้ได้

จากประสบการณ์ของผู้วิจัยที่ได้มีโอกาสสอนนักศึกษาในรายวิชาการศึกษาทั่วไป ภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 1 และ 2 พบว่านักศึกษาที่เรียนในหลักสูตรดังกล่าวมีความรู้พื้นฐานทางด้านภาษาอังกฤษที่ต่างกันตั้งแต่ระดับคำที่มีปัญหาทั้งทางด้านการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความรู้เรื่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ค่อนข้างจำกัด จนถึงระดับที่มีความสามารถในทักษะดังกล่าวในระดับดี และสาขาวิชาภาษาอังกฤษไม่มีการทดสอบเพื่อจัดชั้นเรียนให้นักศึกษาได้เรียนกับนักศึกษาที่มีระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษที่ใกล้เคียงกัน ผลที่ตามมาคือนักศึกษาส่วนหนึ่งสอบไม่ผ่านรายวิชาดังกล่าว และต้องเรียนซ้ำ หรือบางคนอาจตัดสินใจลาออกหรือย้ายสาขา ส่วนนักศึกษาที่สอบผ่านจำนวนหนึ่งยังคงมีทักษะในการพูด การอ่าน และการเขียนอยู่ในระดับที่ไม่สูงพอที่จะศึกษาในชั้นเรียนที่สูงขึ้นได้

เมื่อผู้วิจัยได้มีโอกาสสอนรายวิชาการอ่าน 1 ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2553 ที่เปิดให้นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ที่ผ่านรายวิชา ภาษาอังกฤษ 4 ซึ่งเป็นรายวิชาบังคับก่อน ลงทะเบียน 3 ตอน (section) รายวิชานี้สอนโดยผู้สอนจำนวน 3 คน โดยอาจารย์แต่ละคนรับผิดชอบสอน 1 ตอน ใช้หนังสือประกอบการเรียนการสอน ชื่อ Hot Topics เล่ม 3 ซึ่งมีบทอ่านที่ใช้ในการอภิปราย แสดงความคิดเห็น และนักศึกษาที่ลงทะเบียนจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 34.37 เป็นนักศึกษาที่สอบไม่ผ่านรายวิชานี้ในปีการศึกษา 2552 หรือปีการศึกษาอื่นก่อนนั้น ดังนั้นนักศึกษาที่ใช้หนังสือนี้จะต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในระดับดี สามารถเข้าใจบทอ่าน และมีความสามารถในการร่วมอภิปรายเกี่ยวกับเนื้อหา ตลอดจนต้องสามารถแสดงความคิดเห็น ได้

หลังจากสอนไประยะหนึ่ง ผู้วิจัยพบว่านักศึกษาส่วนหนึ่งมีปัญหาในการเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน ไม่เข้าใจสิ่งที่ผู้สอนอธิบาย และไม่สามารถสื่อสารกับผู้สอนที่เกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียนได้ถึงแม้ว่าบางครั้งผู้สอนอนุญาตให้นักศึกษาใช้ภาษาไทยในการอธิบาย เพื่อหาข้อสรุปว่านักศึกษาไม่สามารถอธิบายเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านได้เพราะนักศึกษาไม่เข้าใจบทอ่าน และไม่เกี่ยวกับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาแต่อย่างใด และหากนักศึกษากลุ่มดังกล่าวยังไม่สามารถพัฒนาการอ่านให้ดีขึ้นจะส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้นและอาจทำให้นักศึกษาไม่สามารถจบหลักสูตรตามระยะเวลาที่กำหนดได้

จากการสังเกตนักศึกษาที่มีปัญหาในการอ่านพบว่า นักศึกษาส่วนมากมีความรู้เรื่องศัพท์จำกัด ทำให้ไม่เข้าใจเรื่องที่อ่านเนื่องจากความรู้ในด้านคำศัพท์ และโครงสร้างของภาษามีผลต่อความเข้าใจ การสร้างความคิดรวบยอด และการสร้างจินตนาการเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และเมื่อมีการอภิปรายหรือสนทนาในชั้นเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน นักศึกษาก็ไม่สามารถทำได้ เพราะจำนวนคำศัพท์ที่รู้และ เข้าใจในระดับสามารถนำไปใช้ในการพูด และการเขียนมีจำกัด อันส่งผลต่อเนื่องไปในการทำข้อสอบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อสอบรายวิชาการอ่านซึ่งจะเป็นการทดสอบความสามารถในการอ่าน ความเข้าใจเรื่องที่อ่านและความสามารถในการใช้เทคนิคในการอ่าน มักจะเป็นบทอ่านที่นักศึกษาไม่เคยอ่านมาก่อน (unseen reading) โดยเฉพาะรายวิชา การอ่าน 1 (Reading 1)

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการเพิ่มศักยภาพการอ่านในรายวิชาการอ่าน 1 ด้วยการพัฒนาความเข้าใจความหมายของคำศัพท์ และการนำคำศัพท์ที่ศึกษาไปใช้ในบริบทต่างๆ อันจะนำไปสู่ประสิทธิภาพในการเรียนการสอนรายวิชาดังกล่าว

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสำรวจและวิเคราะห์ปัญหาในการอ่านของนักศึกษาในรายวิชาการอ่าน 1
2. เพื่อพัฒนาศักยภาพในการอ่านของนักศึกษาด้วยการเพิ่มความรู้และความสามารถในการใช้คำศัพท์

นิยามศัพท์

1. คำศัพท์ หมายถึงคำสำคัญที่ปรากฏในบทอ่านแต่ละบทที่นำไปสู่ความเข้าใจในเนื้อหาที่อ่าน

2. ศักยภาพในการอ่าน หมายถึง ความสามารถในการอ่านและเข้าใจบทอ่าน สามารถสรุปความ ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับบทอ่านได้ทั้ง โดยการพูดและการเขียน

ขอบเขตการวิจัย

ด้านเนื้อหา งานวิจัยนี้มุ่งพิสูจน์เฉพาะปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาว่ามีผลสืบเนื่องจากข้อจำกัดในเรื่องคำศัพท์ของนักศึกษา รวมทั้งการรู้ความหมาย และการนำไปใช้ในการสื่อสารเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านทั้งทางด้านการพูดและการเขียน และทดลองว่าการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้และความสามารถในการใช้คำศัพท์สำคัญที่ปรากฏในบทเรียนก่อนการอ่านเนื้อหาในแต่ละบทจะช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักศึกษา

ด้านประชากร กลุ่มประชากรที่ศึกษาเป็นนักศึกษาในรายวิชาการอ่าน 1 ตอนที่ 2 จำนวน 31 คน ผู้วิจัยทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงเฉพาะนักศึกษาที่สอบไม่ผ่านการสอบกลางภาคจำนวน 12 คน

ระยะเวลาในการศึกษา 15 สัปดาห์ (ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2553)

ข้อจำกัดของการวิจัย ผู้วิจัยได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 12 คนเพื่อใช้ในการทดลองแต่ไม่สามารถแจ้งให้กลุ่มตัวอย่างทราบได้ และได้ใช้ทดลองใช้กระบวนการเรียนการสอนเดียวกันกับกลุ่มประชากรทั้งหมด แต่เลือกเก็บข้อมูลเฉพาะกลุ่มตัวอย่าง ทำให้ไม่สามารถควบคุมพฤติกรรมในการเข้าชั้นเรียนของกลุ่มตัวอย่างได้ ดังนั้นนักศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 7 คนขาดเรียนในช่วงที่มีการ pretest หรือ post test ซึ่งเป็นตัวแปรที่มีผลกระทบต่อผลการแปลผลข้อมูล ดังนั้นผู้วิจัยจึงไม่สามารถใช้คะแนนของกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการสอบไม่ครบตามเกณฑ์ที่กำหนดในการวิเคราะห์ข้อมูลได้

วิธีการดำเนินการวิจัย

กลุ่มประชากร นักศึกษาในรายวิชาการอ่าน 1 ตอนที่ 2 จำนวน 31 คน

กลุ่มตัวอย่าง ทำการคัดเลือกแบบเจาะจงเฉพาะนักศึกษาที่สอบไม่ผ่านการสอบกลางภาคจำนวน 12 คน แต่นักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างจำนวน 7 คนไม่เข้าเรียนในบางชั่วโมงทำให้มีผลการสอบไม่ครบตามเกณฑ์ จึงเหลือนักศึกษาในกลุ่มทดลองเพียง 5 คน

ระเบียบวิธีวิจัย และวิธีการเก็บข้อมูล

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงทดลองและพัฒนา การเก็บข้อมูลจะใช้วิธีการดังต่อไปนี้

1. ทดสอบความเข้าใจในการอ่านบทความโดยใช้คำถามแบบเขียนตอบเพื่อเก็บคะแนน
2. สอนคำศัพท์ที่สำคัญในเรื่อง ตั้งแต่ความหมาย ลักษณะของคำ และการนำไปใช้ในรูปประโยค
3. ทดสอบความเข้าใจและความสามารถในการใช้คำศัพท์ที่เรียนในบทนั้นๆ
4. นักศึกษาอ่านเนื้อเรื่องเดิมและตอบคำถามเดิมที่ใช้ในการทดสอบก่อนเรียนแต่ยังไม่ได้เฉลยเพื่อเก็บคะแนนเปรียบเทียบกับคะแนนที่ได้รับจากการทดสอบก่อนเรียนคำศัพท์
5. สังเกตการสนทนาและตอบคำถามปากเปล่าเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านเพื่อดูความเชื่อมั่นและความสามารถในการตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน หลังจากได้เรียนรู้คำศัพท์ที่ปรากฏในบทอ่าน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้วิธีการสังเกตความสามารถในการอ่านของนักศึกษาเพื่อประมวลปัญหาในการอ่าน โดยทั่วไปของนักศึกษา และดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากผลการสอบก่อน และหลังการสอนคำศัพท์ของนักศึกษาโดยวิเคราะห์ค่า T-Test

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยค่าเฉลี่ยคะแนนสอบการอ่านครั้งที่ 1

	N		SD	t	Sig
ก่อนการสอนครั้งที่ 1	5	8.80	3.0332	-2.887*	.045
หลังการสอนครั้งที่ 1	5	13.800	3.4928		
ก่อนการสอนครั้งที่ 2	5	8.80	2.9496	-4.118*	.015
หลังการสอนครั้งที่ 2	5	13.00	3.2404		
ก่อนการสอนครั้งที่ 3	5	14.20	5.2749	-5.976*	.004
หลังการสอนครั้งที่ 3	5	16.70	5.6303		
ก่อนการสอนครั้งที่ 4	5	20.20	7.9577	-2.522	.065
หลังการสอนครั้งที่ 4	5	25.50	5.7118		
ก่อนการสอนครั้งที่ 5	5	11.50	2.5495	-3.066*	.037
หลังการสอนครั้งที่ 5	5	13.70	1.3509		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 แสดงว่า ก่อนและหลังการสอนความหมายและวิธีการใช้คำศัพท์ ครั้งที่ 1 ครั้งที่ 2 ครั้งที่ 3 และครั้งที่ 5 นักศึกษามีคะแนนการสอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ การสอนความหมายและวิธีการใช้คำศัพท์ ครั้งที่ 1 ครั้งที่ 2 ครั้งที่ 3 และครั้งที่ 5 ทำให้คะแนนสอบเฉลี่ยของนักศึกษาสูงขึ้น หรือการสอนความหมายและวิธีการใช้คำศัพท์ ครั้งที่ 1 ครั้งที่ 2 ครั้งที่ 3 และครั้งที่ 5 มีประสิทธิภาพที่ระดับนัยสำคัญที่ระดับ .05

สำหรับการสอนความหมายและวิธีการใช้คำศัพท์ ครั้งที่ 4 คะแนนการสอบก่อนและหลังการสอนฯ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หรือการสอนความหมายและวิธีการใช้คำศัพท์ ครั้งที่ 4 ไม่มีประสิทธิภาพที่ระดับนัยสำคัญ .05 สาเหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเกิดจากการที่ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ซึ่งแสดงการกระจายของคะแนนสอบจากคะแนนสอบเฉลี่ยของคะแนนสอบก่อนและหลังการสอนฯ ครั้งที่ 4 มีค่ามากกว่าค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากการสอบครั้งอื่นๆ

จากตารางที่ 1 สามารถสรุปได้ว่าการสอนความหมายและวิธีการใช้คำศัพท์สามารถทำให้นักศึกษามีคะแนนสอบหลังการสอนฯ ดีขึ้นเป็นจำนวน 4 ครั้งจากการสอนฯ รวมทั้งหมด 5 ครั้ง หรือคิดเป็นร้อยละ 80

สรุป และอภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาและทดลองสอนคำศัพท์ทั้งความหมาย และการนำไปใช้ก่อนการอ่านพบว่า เมื่อนักศึกษาทราบความหมายของคำศัพท์ที่ไม่สามารถเดาได้จากบริบทของเรื่องทำให้นักศึกษามีความเข้าใจเรื่องที่อ่านดีขึ้น และเมื่อนักศึกษาได้เรียนรู้การใช้คำศัพท์แต่ละคำในรูปประโยคทำให้นักศึกษามีความเชื่อมั่นและมีส่วนร่วมในชั้นเรียนมากขึ้น และสามารถเขียนตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาดังกล่าว ผู้วิจัยจะได้นำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนการอ่าน ตั้งแต่ระดับพื้นฐาน โดยมุ่งเน้นให้ความรู้และความเข้าใจในการใช้คำศัพท์ที่เรียน และใช้มาตรการต่างๆ ในการส่งเสริมให้นักศึกษาสามารถจดจำ และรวบรวมคำศัพท์สำคัญที่ได้ศึกษาในการอ่านแต่ละรายวิชาเพื่อเป็นพื้นฐานการอ่านในระดับที่สูงขึ้น

การสำรวจหาเสียงพยัญชนะและเสียงสระในภาษาอังกฤษที่ผู้เรียนออกเสียงผิด

อมมบุญ บุรุษภักดี

บทนำ

ปัญหาหนึ่งของผู้เรียนภาษาอังกฤษที่เกิดขึ้นคือการออกเสียงพยัญชนะและเสียงสระในภาษาอังกฤษไม่ชัดเจนตามหลักภาษาศาสตร์ แม้ผู้เรียนหลายคนจะเริ่มเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับอนุบาลแต่ก็ยังคงมีปัญหาดังกล่าว ทำให้เมื่อต้องใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารกับชาวต่างชาติ แม้จะเป็นเพียงคำพูดหรือวลีสั้นๆ ผู้เรียนก็ยังคงมีปัญหาในการสื่อสารและไม่สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพทำให้การสื่อสารเกิดความผิดพลาด

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การออกเสียงผิด

จากการที่ผู้เรียนไม่ได้พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแรกทำให้ผู้เรียนไม่สามารถออกเสียงพยัญชนะและสระในภาษาอังกฤษที่ไม่ปรากฏในภาษาไทยได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษาศาสตร์ อีกทั้งผู้เรียนขาดแรงจูงใจที่จะฝึกฝนที่จะออกเสียงพยัญชนะและสระในภาษาอังกฤษให้ถูกต้องจึงไม่สามารถออกเสียงพยัญชนะและสระที่ตัวผู้เรียนมีปัญหาได้ นอกจากนั้นผู้เรียนแก้ปัญหการออกเสียงพยัญชนะและสระในภาษาอังกฤษโดยการแทนด้วยเสียงพยัญชนะและสระที่คล้ายกันที่ผู้เรียนสามารถออกเสียงได้ง่ายกว่าและเป็นเสียงที่อยู่ในภาษาไทย ทั้งนี้วิธีการใช้เสียงที่คล้ายกันในบริบทไม่ได้เปลี่ยนแปลงความหมายของศัพท์แต่อย่างใด โดยผู้พูดและผู้ฟังก็ยังคงสามารถเข้าใจกันได้ ทำให้ผู้เรียนไม่เห็นความสำคัญของการฝึกฝนการออกเสียงพยัญชนะและสระที่มีปัญหาให้ถูกต้องตามหลักภาษาศาสตร์

ดังนั้นจากการสำรวจหาเสียงพยัญชนะและเสียงสระภาษาอังกฤษที่ผู้เรียนชาวไทยมีปัญหาในการออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษที่ผู้เรียนมากกว่า 50% ไม่สามารถออกเสียง เป็นเสียงพยัญชนะที่ไม่มีในภาษาไทยได้ถูกต้องถือว่าเสียงเหล่านี้เป็นเสียงที่ผู้เรียนมีปัญหาเนื่องจากความไม่คุ้นเคยกับเสียงดังกล่าว

เสียงพยัญชนะและเสียงสระในภาษาอังกฤษที่ผู้เรียนออกเสียงผิด

จากการสำรวจหาเสียงพยัญชนะและเสียงสระภาษาอังกฤษที่ผู้เรียนออกเสียงผิด เช่น T, Δ, ζ, w, g เสียงเหล่านี้เป็นเสียงที่ผู้เรียนมีปัญหาเนื่องจากความไม่คุ้นเคยกับเสียงดังกล่าว ดังนั้นผู้เรียนจึงมักจะแทนเสียงเหล่านี้ด้วยเสียงที่คล้ายกันโดยที่ผู้เรียนสามารถออกเสียงได้ง่ายกว่าและเป็นเสียงที่ปรากฏในภาษาไทย เช่น ผู้เรียนแทนเสียง [Z] ด้วยเสียง [S] เช่นคำว่า 'zoo' หรือเสียง [w] แทนเสียง [v] เช่นคำว่า 'with' เป็นต้น

สำหรับเสียงสระในภาษาอังกฤษที่ผู้เรียนมีปัญหาในการออกเสียงนั้นคือเสียง [↔] 'เออะ' ซึ่งเป็นเสียงที่ผู้เรียนกว่า 60% ออกเสียงผิด โดยผู้เรียนจะใช้วิธีเดียวกันกับเสียงพยัญชนะคือการแทนเสียงที่ผู้เรียนสามารถออกเสียงได้ง่ายกว่า ซึ่งผู้เรียนจะใช้เสียง [ə] 'อะ' แทนเช่นคำว่า 'about' เป็นต้น

ดังนั้นการเรียนภาษาอังกฤษให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพสูงสุด นอกจากการเน้นเรื่องของ ไวยากรณ์ การฟัง การอ่านและการเขียนแล้ว ทักษะการพูดถือว่าเป็นอีกหนึ่งทักษะที่ผู้สอนและผู้เรียนควรตระหนักถึงความสำคัญในการออกเสียงให้ถูกต้องตามหลักภาษาศาสตร์เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำทักษะความรู้ที่ได้รับจากการเรียนไปปรับใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถสื่อสารได้อย่างถูกต้องชัดเจน

ชื่อรายงานการวิจัย	การสำรวจหาเสียงพยัญชนะและเสียงสระในภาษาอังกฤษที่นักศึกษา สาขาวิชาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2 ออกเสียงผิด
Title	Survey of Mispronounced English Consonant and Vowel Sounds among Second Year Students in English Major
ชื่อนักวิจัย	ออมบุญ บุรุษภักดี
Researcher	Aomboon Burutphakdee

บทคัดย่อ

จากการสำรวจหาเสียงพยัญชนะและเสียงสระภาษาอังกฤษที่นักศึกษาไทยชั้นปีที่ 2 ในชั้นเรียนรายวิชา Introduction to Linguistics I (AE 234) จำนวน 40 คน ที่มีปัญหาในการออกเสียงพบว่า เสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษที่นักศึกษาไทยมีปัญหาในการออกเสียงเป็นเสียงพยัญชนะที่ไม่มีในภาษาไทยในที่นี่สามารถเรียงลำดับเสียงพยัญชนะที่นักศึกษาไทยมีปัญหาในการออกเสียงจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดได้ดังนี้ [Z, δZ, τΣ, Δ, ζ, P, T, ๓, γ, σ, Σ, κH, κ, ♦] โดยเสียงพยัญชนะที่นักศึกษา 95% (38 คน) ไม่สามารถออกเสียงได้คือ เสียง [Z]

จากการสำรวจหาสระภาษาอังกฤษที่นักศึกษามีปัญหาในการออกเสียงพบว่าเสียงสระ [↔] ‘เออะ’ เป็นเสียงเดียวที่นักศึกษากว่า 60% ออกเสียงผิด โดยผู้วิจัยใช้ศัพท์คำว่า ‘about’ [↔βαYτH] ในการสำรวจและพบว่านักศึกษาใช้เสียง [๙] ‘อะ’ แทน

คำสำคัญ เสียงพยัญชนะและเสียงสระ

ABSTRACT

According to a survey of mispronounced English consonant and vowel sounds among 40 second year students in English major who was studying Introduction to Linguistics I (AE 234), it was found that the consonants that do not exist in Thai are mispronounced by the students. The consonants were arranged in order from most often to least mispronounced [Z, δZ, τΣ, Δ, ζ, P, T, ω, γ, σ, Σ, κH, κ uñz ♦]. 95% of students cannot pronounce [Z] sound.

According to a survey of mispronounced English consonant and vowel sounds among 40 second year students in English major who was studying Introduction to Linguistics I (AE 234), it was found that [↔] is the only vowel that students mispronounced. The researcher provided the word 'about' [↔βoYτH] and students pronounced [∅] instead.

Keywords: Consonant and Vowel Sounds

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

มนุษย์ใช้ภาษาเพื่อสื่อสารกันในสังคม ภาษาที่มนุษย์ใช้ถูกจำแนกได้หลายประเภทเช่น สัญลักษณ์ ภาษาพูด ภาษาเขียน ภาษามือ รูปภาพ เป็นต้น ภาษาพูดเป็นภาษาที่มนุษย์ใช้มากและบ่อยที่สุดในการสื่อสารเพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคม ดังนั้นมนุษย์จึงควรตระหนักถึงความจำเป็นของการสื่อสารด้วยภาษาพูดที่ถูกต้องและชัดเจน เพื่อไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดและความขัดแย้งกันในสังคม

นอกจากการใช้ภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาประจำชาติของประเทศไทยแล้ว ภาษาอังกฤษยังเป็นภาษาหนึ่งที่ได้รับการนิยมในสังคมไทยโดยถูกเลือกใช้เป็นภาษาหลักของในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558 อีกทั้งภาษาอังกฤษยังเป็นภาษาที่ประชากรทั่วโลกใช้มากที่สุดเป็นอันดับสองรองจากภาษาจีน ทำให้ภาษาอังกฤษถูกบรรจุไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงระดับอุดมศึกษาของไทย

อย่างไรก็ตามถึงแม้นักศึกษาไทยจะเริ่มเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับอนุบาลแต่ก็ยังคงออกเสียงคำภาษาอังกฤษได้ไม่ชัดเจนตามหลักภาษาศาสตร์ทำให้เมื่อต้องใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารกับชาวต่างชาติ แม้จะเป็นคำพูดหรือวลีสั้นๆ นักศึกษาก็ยังคงมีปัญหาในการสื่อสารและไม่สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพทำให้การสื่อสารเกิดความผิดพลาด

จากการสอนและทดสอบการออกเสียงพยัญชนะและสระในภาษาอังกฤษในชั้นเรียนรายวิชา Introduction to Linguistics I (AE 234) ที่ผ่านมาในอดีตจนถึงปัจจุบัน พบว่านักศึกษาไทยจำนวนมากกว่าครึ่งหนึ่งของชั้นเรียนมีปัญหาในการออกเสียงพยัญชนะและสระต่างๆ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

'sh' [ʃ]	เช่น 'shy' [ʃαɪ], 'dish' [dɪʃ]
'ch' [tʃ]	เช่น 'chalk' [tʃɔk], 'beach' [bi:tʃ]
's', 'g' [z]	เช่น 'vision' [vɪʒən], 'beige' [beɪʒ]
'j' [dʒ]	เช่น 'jam' [dʒæm], 'judge' [dʒɜːdʒ]
'g' [ɣ]	เช่น 'game' [ɣeɪm], 'bag' [bæɣ]
[ɪ↔]	เช่น 'near' [neə], 'fear' [feə]
[ɛ]	เช่น 'sir' [sɪə], 'fur' [fɜː]

เสียงพยัญชนะและสระเหล่านี้เป็นเสียงที่ไม่ปรากฏในภาษาไทยจึงส่งผลให้นักศึกษาไม่สามารถออกเสียงได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษาศาสตร์ ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงต้องการที่จะสำรวจหา

เสียงพยัญชนะและสระในภาษาอังกฤษที่นักเรียนมีปัญหาในการออกเสียง ผลการสำรวจในงานวิจัยนี้จะช่วยให้ผู้สอนตระหนักถึงเสียงพยัญชนะและเสียงสระดังกล่าว นอกจากนี้ยังจะช่วยให้ผู้สอนมีแนวทางในการวางแผนการสอนเพื่อมุ่งเน้นการฝึกออกเสียงที่มีปัญหาและช่วยให้นักศึกษาสามารถออกเสียงพยัญชนะและเสียงสระภาษาอังกฤษทุกเสียงได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษาศาสตร์

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสำรวจหาเสียงพยัญชนะและเสียงสระในภาษาอังกฤษที่นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2 ที่เรียนในรายวิชา Introduction to Linguistics I (AE 234) ตอนที่ 1 และ 2 ออกเสียงผิด
2. เพื่อจัดลำดับเสียงพยัญชนะและเสียงสระในภาษาอังกฤษที่นักศึกษามีปัญหาในการออกเสียงมากที่สุด ไปถึงน้อยที่สุด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลการวิจัยช่วยให้ผู้วิจัยมีแนวทางในการวางแผนการสอนเพื่อมุ่งเน้นการฝึกออกเสียงที่มีปัญหา
2. ผลการวิจัยจะช่วยให้นักศึกษาสามารถออกเสียงพยัญชนะและเสียงสระภาษาอังกฤษทุกเสียงได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษาศาสตร์
3. ผู้วิจัยตระหนักถึงเสียงพยัญชนะและเสียงสระภาษาอังกฤษที่นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2 ที่เรียนในรายวิชา Introduction to Linguistics I (AE 234) ตอนที่ 1 และ 2 ออกเสียงผิด รวมถึงเสียงที่นักศึกษาออกเสียงผิดมากที่สุด
4. ผู้สอนสามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะและสระในภาษาอังกฤษ เพื่อช่วยให้นักศึกษาสามารถออกเสียงคำในภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง

วิธีดำเนินการวิจัย

1. **ระเบียบวิธีวิจัย** งานวิจัยในชั้นเรียนนี้เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ (Exploratory Research) โดยให้กลุ่มเป้าหมายอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีพยัญชนะภาษาอังกฤษทุกเสียงรวม 28 เสียงได้แก่

$[\pi, \pi H, \tau, \tau H, \beta, \delta, \kappa, \kappa H, \gamma, \mu, \nu, N, \diamond, P, \phi, \omega, T, \Delta, \sigma, \zeta, \Sigma, Z, \eta, \lambda, \varphi, \omega, \tau\Sigma, \delta Z]$ และเสียงสระภาษาอังกฤษทุกเสียงรวม 19 เสียงได้แก่ $[i, I, \leftrightarrow, \Theta, \alpha, \upsilon, Y, \leftrightarrow, \epsilon, \wp, \square, \square, \alpha Y, \square I, Y\alpha, I\leftrightarrow, \alpha I, \epsilon I, OY]$ และทำการบันทึกเสียงด้วยอุปกรณ์บันทึกเสียงและวิเคราะห์ผล \square (ดูรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ใช้ในการสำรวจในภาคผนวก)

2. **กลุ่มตัวอย่าง** ผู้วิจัยคัดเลือกผู้เรียนเพื่อกำหนดกลุ่มเป้าหมาย ด้วยการสุ่ม (Simple Random Sampling) จากนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ที่เรียนในรายวิชา Introduction to Linguistics I (AE 234) ตอนที่ 1 และ 2 ในภาคการศึกษาที่ 1/2553 โดยวิธีจับฉลากตอนละ 20 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 40 คน

3. **วิธีการเก็บข้อมูล** งานวิจัยในชั้นเรียนนี้เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ (Exploratory Research) มีขั้นตอนการเก็บข้อมูลดังนี้

1) ออกแบบเครื่องมือเพื่อเก็บข้อมูล โดยใช้ใบงานที่ประกอบด้วยคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเสียงพยัญชนะและเสียงสระภาษาอังกฤษทุกเสียงที่เกิดขึ้นในตำแหน่งที่แตกต่างกันในคำศัพท์เรียงกันเป็นคำๆ (ดูรายการคำในภาคผนวก)

2) เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เครื่องมือที่กำหนดขึ้น การเก็บข้อมูลจะใช้วิธีสังเกต (Observation) โดยมีแบบบันทึกการสังเกตและการบันทึกความถี่ เพื่อสำรวจว่าเสียงพยัญชนะและเสียงสระภาษาอังกฤษใดที่นักศึกษามีปัญหาในการออกเสียง และทำการบันทึกเสียงโดยใช้อุปกรณ์บันทึกเสียงด้วยเครื่องมือบันทึกเสียงยี่ห้อ Sony รุ่น ICD-UX512F

3) วิเคราะห์ผลและเขียนรายงานการวิจัย โดยสรุปเกี่ยวกับเสียงพยัญชนะและเสียงสระภาษาอังกฤษที่นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2 มีปัญหาในการออกเสียง และจัดลำดับเสียงพยัญชนะและเสียงสระในภาษาอังกฤษที่นักศึกษามีปัญหาในการออกเสียงมากที่สุด ไปถึงน้อยที่สุด

4. การประมวลผลข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเบื้องต้นคือค่าเฉลี่ยร้อยละ โดยใช้วิธีการนับความถี่ของเสียงพยัญชนะและเสียงสระที่นักศึกษาก่อนออกเสียงผิดแล้วคำนวณเป็นร้อยละ

ขอบเขตของการวิจัย

ด้านเนื้อหา การวิจัยนี้มุ่งสำรวจหาเสียงพยัญชนะและเสียงสระภาษาอังกฤษที่นักศึกษาไทย ชั้นปีที่ 2 ในชั้นเรียนรายวิชา Introduction to Linguistics I (AE 234) มีปัญหาในการออกเสียง พยัญชนะทุกเสียงปรากฏในตำแหน่งต้นคำ และกลางคำจำนวน 28 ตัว เสียงสระเดี่ยวและสระ ประสมจำนวน 19 ตัว รวมเป็นคำศัพท์ทั้งสิ้น 47 ตัว โดยมี

พยัญชนะตำแหน่งต้นคำจำนวน 26 เสียง คือ

[π , π_H , τ , τ_H , β , δ , κ , κ_H , γ , μ , ν , N , \diamond , ϕ , \wp , T , Δ , σ , ζ , Σ , η , λ , φ , ω , $\tau\Sigma$, δZ]

พยัญชนะตำแหน่งกลางคำจำนวน 2 เสียง คือ [P, Z]

สระเดี่ยวจำนวน 12 เสียง คือ

[i , I , \leftrightarrow , Θ , α , υ , Y , \leftrightarrow , ϵ , \wp , \square , \square]

สระประสมจำนวน 7 เสียง คือ [αY , $\square I$, $Y\alpha$, $I\leftrightarrow$, αI , ϵI , $\circ Y$]

ด้านประชากร กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ที่เรียนในรายวิชา Introduction to Linguistics I (AE 234) ตอนที่ 1 และ 2 โดยจะสุ่มตัวอย่างตามเลขที่ที่ปรากฏในใบลงชื่อของ นักศึกษาคนละ 20 คน รวมกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้ทั้งสิ้น 40 คน

ระยะเวลาดำเนินการวิจัย

สิงหาคม – ธันวาคม 2553

ผลการวิจัย

[π , π_H , τ , τ_H , β , δ , κ , κ_H , γ , μ , ν , N , \diamond , P , ϕ , \wp , T , Δ , σ , ζ , Σ , Z , η , λ , φ , ω , $\tau\Sigma$, δZ] และเสียงสระภาษาอังกฤษทุกเสียงรวม 19 เสียง ได้แก่ [i , I , \leftrightarrow , E , Θ , α , υ , Y , \leftrightarrow , ϵ , \wp , \square , \square , αY , $\square I$, $Y\alpha$, $I\leftrightarrow$, αI , ϵI , $\circ Y$] ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ที่เรียนในรายวิชา Introduction to Linguistics I (AE 234) ตอนที่ 1 และ 2 รวม 40 คน พบว่าเสียงพยัญชนะที่นักศึกษามีปัญหาในการออกเสียงมีจำนวน 14 เสียงและมี จำนวนนักศึกษาที่มีปัญหาในการออกเสียงพยัญชนะแต่ละเสียงแตกต่างกัน โดยได้จัดลำดับเสียง พยัญชนะที่นักศึกษามีปัญหาในการออกเสียงมากที่สุด ไปถึงน้อยที่สุดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 เสียงพยัญชนะในภาษาอังกฤษที่นักศึกษามีปัญหาในการออกเสียง

ลำดับที่	เสียงพยัญชนะ	จำนวนนักศึกษา	ร้อยละ
1	[Z]	38	95
2	[δZ]	34	85
3	[τΣ]	32	80
4	[Δ]	32	80
5	[ζ]	31	77.5
6	[P]	29	72.5
7	[T]	29	72.5
8	[θ]	24	60
9	[γ]	21	52.5
10	[σ]	3	7.5
11	[Σ]	2	5
12	[κH]	2	5
13	[κ]	2	5
14	[♦]	1	2.5

เสียงสระทั้ง 9 เสียงต่อไปนี้ที่มีจำนวนนักศึกษามีปัญหาในการออกเสียงแตกต่างกัน โดยได้จัดลำดับเสียงสระที่นักศึกษามีปัญหาในการออกเสียงมากที่สุด ไปถึงน้อยที่สุดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 เสียงสระภาษาอังกฤษที่นักศึกษามีปัญหาในการออกเสียง

ลำดับที่	เสียงสระ	จำนวนนักศึกษา	ร้อยละ
1	[↔]	24	60
2	[α]	9	22.5
3	[⊙]	5	12.5
4	[αI]	4	10
5	[□]	3	7.5
6	[E]	3	5
7	[εI]	1	2.5
8	[□]	1	2.5
9	[□I]	1	2.5

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล

จากการสำรวจหาเสียงพยัญชนะและเสียงสระภาษาอังกฤษที่นักศึกษาไทยชั้นปีที่ 2 ในชั้นเรียนรายวิชา Introduction to Linguistics I (AE 234) ทั้ง 40 คนที่มีปัญหาในการออกเสียงพบว่าเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษที่นักศึกษาไทยมากกว่า 50% ไม่สามารถออกเป็นเสียงพยัญชนะที่ไม่มีในภาษาไทย ได้แก่ เสียง [Z, δZ, τΣ, Δ, ζ, P, T, ʈ, γ] ได้ถูกต้องถือว่าเป็นเสียงเหล่านี้เป็นเสียงที่นักศึกษามีปัญหาเนื่องจากความไม่คุ้นเคยกับเสียงดังกล่าว และเสียงพยัญชนะในภาษาอังกฤษที่นักศึกษามีปัญหาในการออกเสียงเรียงลำดับจากมากที่สุดไปถึ้น้อยที่สุดดังนี้ [Z, δZ, τΣ, Δ, ζ, P, T, ʈ, γ, σ, Σ, κH, κ, ♦] ดังนั้นเมื่อนักศึกษาต้องออกเสียงพยัญชนะในคำศัพท์จึงมักจะแทนเสียงเหล่านั้นด้วยเสียงที่คล้ายกันที่นักศึกษสามารถออกเสียงได้ง่ายกว่าและเป็นเสียงที่อยู่ในภาษาไทย เช่น นักศึกษาแทนเสียง [Z] ด้วยเสียง [Σ] หรือแทนเสียง [Δ] ด้วยเสียง [d] หรือแทนเสียง [ζ] ด้วยเสียง [s] เป็นต้น ทั้งนี้การใช้เสียงเหล่านี้ในบริบทไม่ได้เปลี่ยนแปลงความหมายของศัพท์แต่อย่างใด ตัวอย่างเช่น แม้นักศึกษาจะออกเสียงคำว่า 'there' [Δθ♦] เป็น [δθ♦] หรือออกเสียงคำว่า 'zone' [ζoYv] เป็น [σoYv] แต่ความหมายของคำศัพท์ทั้งสองคำไม่ได้เปลี่ยนแปลงไป โดยผู้พูดและผู้ฟังยังคงสามารถเข้าใจกันได้

สำหรับเสียงสระในภาษาอังกฤษที่นักศึกษามีปัญหาในการออกเสียงนั้น เสียง[↔] เป็นเสียงเดียวที่นักศึกษากว่า 60% ออกเสียงผิด โดยผู้วิจัยใช้ศัพท์คำว่า 'about' [↔βɔYtH] ในการสำรวจ และพบว่านักศึกษากว่า 60% ใช้เสียง [ə] 'อะ' แทน เนื่องจากความเคยชินของนักศึกษาที่อ่านศัพท์คำนี้ว่า 'อะแบท' [əβɔYtH]

ข้อเสนอแนะ

ควรมีการสำรวจหาเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษที่เกิดขึ้นในตำแหน่งท้ายคำด้วยเพื่อนำมาวิเคราะห์ดูว่าเสียงไหนที่นักศึกษามีปัญหาในการออกเสียงหากเสียงเหล่านั้นเกิดขึ้นในตำแหน่งที่แตกต่างกัน

ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการไม่อภิปรายในชั้นเรียนของนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียน รายวิชาการอ่านเชิงวิเคราะห์

สุรีย์วรรณ จันทบูรณ

บทนำ

วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่มีความสำคัญต่อผู้เรียนในทุกระดับการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นทักษะ การพูด การฟัง การอ่าน หรือการเขียน อย่างไรก็ตามทักษะการพูด รวมทั้งการอภิปรายในชั้นเรียน วิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาส่วนหนึ่งมีปัญหาที่นำไปสู่ความท้อแท้ใจในการเรียน และ กลายเป็นปัญหาหนึ่งในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

นักศึกษาจำนวนไม่น้อยมักจะมีปัญหาในการอภิปราย รวมถึงการตอบคำถามภาษาอังกฤษ กล่าวคือนักศึกษาไม่สามารถอธิบาย และตอบข้อคำถามจากบทอ่านที่ได้รับมอบหมายให้ทั้งที่เป็น บทอ่านที่เป็นการบ้าน และบทอ่านที่ฟังจะได้รับในชั้นเรียน ปัญหาที่เกิดขึ้นดังกล่าวส่งผลกระทบต่อ ให้นักศึกษาส่วนหนึ่งต้องบอกลึกหรือหยุดเรียนรายวิชานี้ไปเนื่องจากนักศึกษาได้คะแนนน้อยหรือ สอบไม่ผ่าน

ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการไม่อภิปรายในชั้นเรียน

ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการไม่อภิปรายในชั้นเรียนของนักศึกษามีแตกต่างกันหลากหลายปัจจัย อาทิเช่น ความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษที่ไม่ดี บุคลิกภาพอาจารย์ผู้สอนมีส่วนที่จะลดหรือเพิ่มความกล้าที่จะอภิปราย การพูด และการอภิปรายต่อหน้าเพื่อนร่วมชั้นก่อให้เกิดความกดดัน และทำให้ไม่อยากพูด หรืออภิปราย นอกจากนั้นแล้ว บทอ่านที่อาจารย์มอบหมายให้มีส่วนสำคัญที่จะทำ ให้นักศึกษาอภิปรายได้หรือไม่ได้ ปัจจัยอื่นๆ ที่มีผลกระทบคือ นักศึกษาบางส่วนคิดว่าจะ สามารถพูดและอภิปรายในชั้นเรียนภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น ถ้าไม่ต้องกังวลในเรื่องไวยากรณ์ รวมถึง การที่มีความรู้คำศัพท์ไม่เพียงพอเป็นอุปสรรคต่อการพูดและการอภิปรายอย่างมากเช่นกัน

หากผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษที่ต้องมีการอภิปรายไม่ว่าจะเป็นนักศึกษาวิชาเอก ภาษาอังกฤษหรือนักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษที่เป็นวิชาศึกษาทั่วไปก็ตาม ได้จัดกระบวนการ เรียนรู้และกิจกรรมที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความมั่นใจมากขึ้นเพื่อมีส่วนร่วมในการอภิปราย ช่วย ให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าพูด กล้าแสดงความคิดเห็น ได้ดีขึ้น

ชื่อรายงานการวิจัย	ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการอภิปรายในชั้นเรียนของนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการอ่านเชิงวิเคราะห์ (อ. 206)
Title	Factors Affecting in-Class Discussion of Students Registering in Analytical Reading (AE 206) Class
ชื่อนักวิจัย	สุริยวรรณ จันทบูรณ์
Researcher	Surewan Chanthraboon

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการอภิปรายในชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการอ่านเชิงวิเคราะห์ (อ. 206) ตอนที่ 1 และ 2 ในเทอมที่ 1 ปีการศึกษา 2553 ซึ่งเป็นรายวิชาเอกบังคับของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 3 จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ ซึ่งทำให้ผู้วิจัยได้ทราบถึงปัญหาต่าง ๆ ที่เป็นผลกระทบต่อการอภิปรายในชั้นเรียนของนักศึกษา

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า สิ่งที่ทำให้นักศึกษาส่วนหนึ่งมีปัญหาในการอภิปรายในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ เกิดขึ้นจากปัจจัยที่ตัวนักศึกษาเอง อาทิเช่น ความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษและคำศัพท์ที่ไม่เพียงพอ บุคลิกภาพของอาจารย์ผู้สอน การมีเพื่อนเป็นเจ้าของภาษา และความยากง่ายของบทเรียนที่ได้รับมอบหมายให้อ่าน

คำสำคัญ การอภิปรายในชั้นเรียน การอ่านเชิงวิเคราะห์

ABSTRACT

The objective of the research was to study the factors that affected the in-class discussion of the students registering in Analytical Reading Class (AE 206), which is the major requirement subject in the first semester of the 2010 academic year.

The research sample was comprised of 20 third year students. The research instruments are comprised of (1) a questionnaire and (2) an interview form which enable the researcher to realize the problems affecting the in-class discussion of the students.

The result of the research reveals that the factor which partly affects the in-class discussion of the students is from the students themselves; namely, the inadequacy of basic English knowledge and English vocabulary, the personality of the instructor, having friends who are native English speakers and the level of difficulties of assignments assigned to them.

Keywords: Class Discussion, Analytical Reading

ความเป็นมาของงานวิจัย

วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่มีความสำคัญต่อผู้เรียนในทุกระดับการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นทักษะการพูด การฟัง การอ่าน หรือการเขียน อย่างไรก็ตามจากประสบการณ์การสอนของผู้วิจัย ผู้วิจัยพบว่าทักษะการพูด รวมทั้งการอภิปรายในชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาส่วนหนึ่งมีปัญหา ซึ่งนำไปสู่ความท้อแท้ใจในการเรียน และกลายเป็นปัญหาหนึ่งในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

จากการสอนของผู้วิจัย ผู้วิจัยสังเกตว่านักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ 206 (อ. 206) ตอนที่ 1 และ 2 ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวนหนึ่ง มีปัญหาในการอภิปราย รวมถึงการตอบคำถามภาษาอังกฤษ กล่าวคือ นักศึกษาไม่สามารถอธิบาย และตอบข้อคำถามจากบทอ่านที่ได้รับมอบหมายให้ทั้งที่เป็นบทอ่านที่เป็นการบ้าน และบทอ่านที่ฟังจะได้รับในชั้นเรียน ปัญหาที่เกิดขึ้นดังกล่าวส่งผลกระทบต่อให้นักศึกษาส่วนหนึ่งต้องบอกเลิกหรือหยุดเรียนรายวิชานี้ไปเนื่องจากนักศึกษาได้คะแนนน้อยหรือสอบไม่ผ่าน

ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะสำรวจปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ การอภิปรายในชั้นเรียนของนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการอ่านเชิงวิเคราะห์ (อ.206) ตอนที่ 1 และ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 เนื่องจากผลที่ได้ อาจจะเป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยในการเตรียมการสอนและปรับเปลี่ยนวิธีการสอนต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อสำรวจปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ การอภิปรายในชั้นเรียนของนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการอ่านเชิงวิเคราะห์ (อ.206) ตอนที่ 1 และ 2

ระยะเวลาที่ทำการวิจัย

มิถุนายน – ธันวาคม 2553

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ช่วยให้ผู้วิจัยตระหนักถึงปัจจัยที่มีผลต่อการอภิปรายในชั้นเรียนของนักศึกษา

2. ผลการวิจัยจะช่วยให้ผู้วิจัยสามารถเตรียมและมอบหมายชิ้นงานที่เหมาะสมกับความรู้ความสามารถของนักศึกษา

3. ผลการวิจัยจะช่วยให้ผู้วิจัยมีแนวทางในการแก้ปัญหาหรืออุปสรรคต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต

นิยามศัพท์เฉพาะ

ปัจจัย หมายถึง ลักษณะของตัวแปรซึ่งอาจกระตุ้น หรือส่งผลกระทบต่อการอภิปรายในชั้นเรียนของนักศึกษา

การอภิปราย หมายถึง การแสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนความคิดเห็นของนักศึกษาในชั้นเรียน

รายวิชาการอ่านเชิงวิเคราะห์ (AE 206) เป็นรายวิชาการอ่าน ซึ่งเป็นรายวิชาเอกบังคับที่นักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 3 ทุกคนต้องลงทะเบียนเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

ด้านเนื้อหา การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจสาเหตุของนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนเฉพาะในรายวิชาการอ่านเชิงวิเคราะห์ (AE 206) ตอนที่ 1 และ 2 ที่มีปัญหาในการอภิปรายในชั้นเรียนว่ามีผลมาจากปัจจัยในเรื่องใดบ้าง

ด้านกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนในรายวิชาการอ่านเชิงวิเคราะห์(AE 206) ตอนที่ 1 และ 2 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างจากนักศึกษาที่มีส่วนร่วมในการอภิปรายในชั้นเรียนไม่เกิน 3 ครั้ง ตั้งแต่สัปดาห์ที่ 2 ของการเปิดเรียนจนถึงสัปดาห์ก่อนการสอบกลางภาค ซึ่งมีนักศึกษาที่เรียนตอนที่ 1 จำนวน 11 คน และนักศึกษาที่เรียนตอนที่ 2 จำนวน 9 คน รวมเป็นจำนวนทั้งสิ้น 20 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการอ่านเชิงวิเคราะห์ (อ.206) ตอนที่ 1 และ 2 โดยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจากนักศึกษาที่มีส่วนร่วมในการอภิปรายในชั้นเรียนไม่เกิน 3

ครั้ง ตั้งแต่สัปดาห์ที่ 2 ของการเปิดเรียนจนถึงสัปดาห์ก่อนการสอบกลางภาค ซึ่งมีนักศึกษาที่เรียน ตอนที่ 1 จำนวน 11 คน และตอนที่ 2 จำนวน 9 คน รวมเป็นจำนวนทั้งสิ้น 20 คน

เครื่องมือในการวิจัย การใช้แบบสอบถาม และการสัมภาษณ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (action research) ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. วางแผนงานวิจัย
2. สร้างแบบสอบถาม
3. ทดสอบแบบสอบถาม และแก้ไขปรับปรุง
4. คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยเลือกจากนักศึกษาที่มีส่วนร่วมในการอภิปรายในชั้นเรียนไม่เกิน 3 ครั้ง ตั้งแต่สัปดาห์ที่ 2 ของการเปิดเรียน จนถึงสัปดาห์ก่อนการสอบกลางภาค
5. แจกแบบสอบถามเพื่อสำรวจปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ การอภิปรายในชั้นเรียนของนักศึกษา
6. เก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม
7. สัมภาษณ์นักศึกษากลุ่มตัวอย่างเพื่อทราบถึงสาเหตุและปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ การอภิปรายในชั้นเรียนของนักศึกษา
8. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามและการสัมภาษณ์นักศึกษากลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูล

เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 สำรวจจำนวนและร้อยละของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการอ่านเชิงวิเคราะห์ (อ.206) ตอนที่ 1 และ 2 จำนวน 20 คน จำแนกตามเพศ จำนวนครั้งที่ลงทะเบียนรายวิชานี้ และระยะเวลาที่นักศึกษาเรียนภาษาอังกฤษ แสดงผลวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่ลงทะเบียนในรายวิชาการอ่านเชิงวิเคราะห์ (อ.206) ตอนที่ 1 และ 2 จำนวน 20 คน จำแนกตามเพศ จำนวนครั้งที่ลงทะเบียนรายวิชานี้ และระยะเวลาที่นักศึกษาเรียนภาษาอังกฤษ

ปัจจัย	ระดับของปัจจัย	จำนวนนักศึกษา	ร้อยละ
เพศ	ชาย	5	25
	หญิง	15	75
	รวม	20	100
จำนวนครั้งในการลงทะเบียน	1 ครั้ง	16	80
	มากกว่า 1 ครั้ง	4	20
	รวม	20	100
ระยะเวลาที่เรียนภาษาอังกฤษ	มากกว่า 5 ปี	1	5
	มากกว่า 10 ปี	19	95
	รวม	20	100

จากตารางที่ 1 พบว่านักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการอ่านเชิงวิเคราะห์ (อ.206) ตอนที่ 1 และ 2 ร้อยละ 75 เป็นนักศึกษาหญิง และร้อยละ 25 เป็นนักศึกษาชาย นักศึกษาร้อยละ 80 เพิ่งเคยลงทะเบียนรายวิชานี้ครั้งแรก และมีนักศึกษาร้อยละ 20 ที่ลงทะเบียนวิชานี้มากกว่า 1 ครั้ง นักศึกษาร้อยละ 5 เคยเรียนภาษาอังกฤษมานานกว่า 5 ปี ในขณะที่ร้อยละ 95 เคยเรียนภาษาอังกฤษมาแล้วมากกว่า 10 ปี

ตอนที่ 2 สํารวจปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการอภิปรายในชั้นเรียนของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง จากการสำรวจถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการอภิปรายในชั้นเรียนของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง มีผลแสดงเป็นร้อยละ ดังตารางข้างล่างนี้

ตารางที่ 2 ร้อยละของปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการอภิปรายในชั้นเรียนของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง
จำนวน 20 คน

ปัจจัยที่มีผลกระทบ	จริง (ร้อยละ)	ไม่จริง (ร้อยละ)
1. นักศึกษาคิดว่าทักษะการพูด และการอภิปรายในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ มีความสำคัญที่สุด	70	30
ปัจจัยที่มีผลกระทบ	จริง (ร้อยละ)	ไม่จริง (ร้อยละ)
2. นักศึกษาคิดว่าทักษะการพูด และการอภิปรายในชั้นเรียนภาษาอังกฤษมีสอดแทรกในทุกรายวิชาไม่ว่าจะเป็นวิชาการเขียนหรือการอ่าน	80	20
3. นักศึกษาคิดว่าความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษที่ไม่ดี ส่งผลต่อการพูดและการอภิปรายในชั้นเรียน	90	10
4. นักศึกษาคิดว่าการเรียนภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษาจะช่วยให้มีความกล้ามากขึ้นในการพูด	60	40
5. นักศึกษาคิดว่าอาจารย์ผู้สอนที่มีบุคลิกภาพที่อบอุ่นมีส่วนช่วยให้นักศึกษามีความกล้าที่จะพูดมากขึ้น	90	10
6. นักศึกษาคิดว่า การพูด และการอภิปรายต่อหน้าเพื่อนร่วมชั้นก่อให้เกิดความกดดัน และทำให้ไม่อยากพูด หรืออภิปราย	60	40
7. นักศึกษาคิดว่าบทอ่านที่อาจารย์มอบหมายให้มีส่วนสำคัญที่จะทำให้อภิปรายได้หรือไม่ได้	80	20
8. นักศึกษาคิดว่าจะสามารถพูดและอภิปรายในชั้นเรียนภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น ถ้าไม่ต้องกังวลในเรื่องไวยากรณ์	90	10
9. นักศึกษาคิดว่าการที่มีความรู้คำศัพท์ไม่เพียงพอเป็นอุปสรรคต่อการพูดและการอภิปราย	90	10
10. นักศึกษามักจะรู้สึกห่อเหี่ยวเมื่อพยายามที่จะพูดและอภิปรายในชั้นเรียน แต่ได้คะแนนน้อยและบางครั้งไม่ได้คะแนนเลย	100	0
11. นักศึกษาคิดว่าการมีเพื่อนที่เป็นเจ้าของภาษาสามารถช่วยให้นักศึกษามีความมั่นใจในการพูดและอภิปรายมากขึ้น	90	10
12. นักศึกษาเชื่อว่าในอนาคต เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว ทักษะการพูดยังคงมีความสำคัญมากกว่าทักษะภาษาอังกฤษอื่น ๆ	70	30

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาร้อยละ 100 รู้สึกท้อแท้เมื่อพยายามที่จะพูดและอภิปรายในชั้นเรียนแต่ไม่ประสบผลสำเร็จ และร้อยละ 90 เห็นว่าความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษที่ไม่ดี บุคลิกภาพของอาจารย์ผู้สอน ความสำคัญของไวยากรณ์ ความรู้ด้านคำศัพท์ และการมีเพื่อนที่เป็นเจ้าของภาษา เป็นปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการอภิปรายในชั้นเรียน

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์

ตารางที่ 3 ร้อยละของปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการอภิปรายในชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษการอ่านเชิงวิเคราะห์ของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน ที่ได้จากการสัมภาษณ์ ซึ่งบางคนอาจจะตอบมากกว่า 2 ข้อ

ปัจจัย	ร้อยละ
1. ความไม่มั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ	44.11
2. ไม่มีเวลาอ่านบทอ่านที่ผู้สอนมอบหมายให้ก่อนมาชั้นเรียน	29.41
3. จำนวนผู้เรียนในชั้นเรียนมากเกินไป จึงมีโอกาสร่วมอภิปรายน้อย	14.70
4. การบ้านวิชาอื่นมากเกินไปทำให้มีเวลาสำหรับเตรียมตัววิชานี้น้อย	11.76
5. ความยากของเนื้อหาที่เรียน	11.76
6. เพื่อน ๆ หลาย ๆ คนเก่งกว่า	8.82

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า ร้อยละ 44.11 ของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างคิดว่าความไม่มั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษเป็นปัจจัยที่สำคัญมากต่อการพูดและอภิปรายภาษาอังกฤษ ร้อยละ 29.41 คิดว่าไม่มีเวลาอ่านบทอ่านมาก่อนจึงทำให้อภิปรายในชั้นเรียนไม่ได้ ร้อยละ 14.70 คิดว่าการที่จำนวนผู้เรียนในชั้นเรียนมีมากเกินไป ทำให้ขาดโอกาสในการอภิปราย ร้อยละ 11.76 คิดว่าการบ้านวิชาอื่นที่มีมาก ประกอบกับความยากของเนื้อหาที่เรียนทำให้การพูดและการอภิปรายในชั้นเรียนไม่ประสบผลดี และร้อยละ 8.82 คิดว่าการที่เพื่อนร่วมชั้นมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษดีกว่า ทำให้นักศึกษาไม่ยอมมีส่วนร่วมในการอภิปราย

สรุปผลการวิจัย

จากการสำรวจปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการอภิปรายในชั้นเรียนของนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการอ่านเชิงวิเคราะห์ (อ. 206) ตอนที่ 1 และ 2 สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ความท้อแท้เมื่อเวลาที่นักศึกษาพยายามที่จะพูด และอภิปรายในชั้นเรียน แต่ได้คะแนนน้อย และบางครั้งไม่ได้คะแนนเลย เป็นปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการอภิปรายในชั้นเรียนมากที่สุดถึงร้อยละ 100 ปัจจัยที่มีผลกระทบรองลงมาคือ ความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษที่ไม่ดี บุคลิกภาพของอาจารย์ผู้สอน ความกังวลใจในเรื่องไวยากรณ์ ความรู้คำศัพท์ที่ไม่เพียงพอ รวมถึงการที่มีเพื่อนเป็นเจ้าของภาษา ส่วนปัจจัยที่มีผลกระทบน้อยที่สุดซึ่งมีผลกระทบร้อยละ 60 คือ การเรียนภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษา และความกดดันที่ต้องอภิปรายต่อหน้าเพื่อนร่วมชั้น

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าควรจะมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาทัศนคติของผู้เรียน ซึ่งส่งผลกระทบต่อ การพูด และการอภิปรายในรายวิชาภาษาอังกฤษทั้งรายวิชาเอก และรายวิชาศึกษาทั่วไป

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามเพื่อสำรวจถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการใช้การอภิปรายในชั้นเรียนของนักศึกษา

กรุณาเขียนเครื่องหมาย ลงในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่าน

ปัจจัยที่มีผลกระทบ	จริง (ร้อยละ)	ไม่จริง (ร้อยละ)
1. นักศึกษาคิดว่าทักษะการพูด และการอภิปรายในชั้นเรียน ภาษาอังกฤษ มีความสำคัญที่สุด		
2. นักศึกษาคิดว่าทักษะการพูด และการอภิปรายในชั้นเรียน ภาษาอังกฤษมีสอคแทรกในทุกรายวิชาไม่ว่าจะเป็นวิชา การเขียนหรือการอ่าน		
3. นักศึกษาคิดว่าความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษที่ไม่ดี ส่งผลต่อ การพูดและการอภิปรายในชั้นเรียน		
4. นักศึกษาคิดว่าการเรียนภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษาจะช่วยให้มีความกล้ามากขึ้นในการพูด		
5. นักศึกษาคิดว่าอาจารย์ผู้สอนที่มีบุคลิกภาพที่อบอุ่นมีส่วน ช่วยให้นักศึกษามีความกล้าที่จะพูดมากขึ้น		
6. นักศึกษาคิดว่า การพูด และการอภิปรายต่อหน้าเพื่อนร่วม ชั้นก่อให้เกิดความกดดัน และทำให้ไม่อยากพูด หรือ อภิปราย		
7. นักศึกษาคิดว่าบทอ่านที่อาจารย์มอบหมายให้มีส่วนสำคัญที่ จะทำให้อภิปรายได้หรือไม่		
8. นักศึกษาคิดว่าจะสามารถพูดและอภิปรายในชั้นเรียน ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น ถ้าไม่ต้องกังวลในเรื่องไวยากรณ์		
9. นักศึกษาคิดว่าการที่มีความรู้คำศัพท์ไม่เพียงพอเป็นอุปสรรค ต่อการพูดและการอภิปราย		
10. นักศึกษามักจะรู้สึกท้อแท้เมื่อพยายามที่จะพูดและอภิปราย ในชั้นเรียน แต่ได้คะแนนน้อยและบางครั้งไม่ได้คะแนนเลย		
11. นักศึกษาคิดว่าการมีเพื่อนที่เป็นเจ้าของภาษาสามารถช่วยให้ นักศึกษามีความมั่นใจในการพูดและอภิปรายมากขึ้น		
12. นักศึกษาเชื่อว่าในอนาคต เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว ทักษะ การพูดยังคงมีความสำคัญมากกว่าทักษะภาษาอังกฤษอื่น ๆ		

ภาคผนวก ข

แบบสัมภาษณ์เพื่อทราบถึงสาเหตุ และปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการอภิปรายในชั้นเรียนของนักศึกษา

ปัจจัย	
1. ความไม่มั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ	
2. ไม่มีเวลาอ่านบทอ่านที่ผู้สอนมอบหมายให้ก่อนมาชั้นเรียน	
3. จำนวนผู้เรียนในชั้นเรียนมากเกินไปจึงมีโอกาสนที่จะร่วมอภิปรายน้อย	
4. การบ้านวิชาอื่นมากจึงทำให้มีเวลาสำหรับเตรียมตัววิชานี้น้อย	
5. ความยากของเนื้อหาที่เรียน	
6. เพื่อน ๆ หลาย ๆ คนเก่งกว่า	

การใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-ภาษาไทย เพื่อพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์

สุรพันธ์ เทพอด

บทนำ

สิ่งสำคัญที่จะช่วยให้การเรียนรู้ภาษาเกิดประสิทธิผลนั้น ผู้เรียนจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบต่างๆ ของภาษาได้แก่ ระบบเสียง คำ และไวยากรณ์ นอกจากนี้การเรียนรู้ในระดับโครงสร้างที่สูงขึ้นไปเพื่อใช้ในการสื่อสารกับผู้อื่นให้เข้าใจได้ ผู้เรียนจำเป็นต้องมีความรู้ด้านคำศัพท์ในระดับหนึ่ง หากผู้เรียนมีความรู้ด้านคำศัพท์ในระดับต่ำ ย่อมส่งผลกระทบต่อทักษะต่างๆ ในการเรียนภาษาไม่ว่าจะเป็นด้านการฟัง การอ่าน การพูด และเขียน

ปัจจัยส่งเสริมการพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์

สิ่งสำคัญที่จะช่วยพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้เกิดการพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น ควรเริ่มจากการพัฒนาความรู้ทางด้านคำศัพท์ และวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความรู้ทางด้านคำศัพท์ได้ดีคือ การใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-ภาษาไทย เนื่องจากในพจนานุกรมดังกล่าวมีการระบุหน้าที่ของคำ การออกเสียงคำ และอธิบายความหมาย การเลือกใช้คำให้เหมาะสมกับบริบท และตัวอย่างประโยคไว้อย่างละเอียด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้คำศัพท์ต่างๆ ได้อย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และถูกต้องตามบริบทที่เจ้าของภาษาใช้

จากการสังเกตพฤติกรรมและสัมฤทธิ์ผลในการเรียนรู้ของผู้เรียน พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ประสบปัญหาด้านคำศัพท์เช่น การสะกดคำ การออกเสียงคำ โดยเฉพาะการลงเสียงหนัก-เบาในคำภาษาอังกฤษ การใช้คำให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และการใช้คำให้เหมาะสมกับบริบท ผู้เรียนส่วนใหญ่มักเลือกที่จะเรียนรู้คำศัพท์ใหม่จากพจนานุกรมภาษาอังกฤษ-ภาษาไทย ซึ่งวิธีการเช่นนี้อาจทำให้เกิดความกลาดเคลื่อนในการเรียนรู้คำศัพท์ เช่นการแปลความหมายบางคำในภาษาไทย อาจก่อให้เกิดความหมายอีกอย่างหนึ่งในภาษาอังกฤษ เป็นต้น

ด้วยสาเหตุดังกล่าว หากนักศึกษาได้รับการฝึกใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-ภาษาไทย อาจสามารถช่วยแก้ปัญหาด้านการเรียนรู้คำศัพท์ของผู้เรียน และช่วยพัฒนาการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ให้ดีขึ้น ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ ทั้งยังเป็นการปลูกฝังลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเองต่อไปได้ในอนาคต

การพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์โดยการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-ภาษาอังกฤษ

การใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เป็นทางเลือกอย่างหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาความสามารถทางด้านคำศัพท์ให้แก่ผู้เรียน ขั้นตอนที่จะช่วยพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์มีดังนี้

1. การทดสอบระดับความสามารถทางด้านคำศัพท์ผู้เรียน
2. การจัดทำรายการคำศัพท์ที่ปรากฏในบทเรียน และสอนวิธีการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-ภาษาอังกฤษ
3. การฝึกใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-ภาษาอังกฤษ โดยมอบหมายให้ผู้เรียนจัดทำพจนานุกรมของตนเอง โดยให้ผู้เรียนศึกษาคำศัพท์ในรายการตั้งแต่วันที่ของคำ ความหมายของคำที่เหมาะสมกับบริบทของเนื้อเรื่องที่อ่าน ตัวอย่างประโยค และฝึกแต่งประโยคด้วยตนเอง
4. การสังเกตพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียน และการทำบันทึกเพื่อสังเกตความก้าวหน้าในการเรียนรู้
5. การวัดผลการเรียนรู้ด้านคำศัพท์โดยการเขียนประโยคถูกต้องตามไวยากรณ์ และใช้คำศัพท์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

สัมฤทธิ์ผลของการการพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์โดยการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-ภาษาอังกฤษ

การใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-ภาษาอังกฤษช่วยเสริมการพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์ของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ผู้เรียนสามารถใช้คำได้อย่างเหมาะสมกับบริบท และสามารถเขียนประโยคได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการเขียนประโยค และนอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในบทอ่านมากขึ้น ประโยชน์สูงสุดที่ได้จากการเรียนการรู้คำด้วยวิธีนี้คือการส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นลักษณะนิสัยที่จะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้ภาษาหรือการเรียนรู้ด้านอื่นๆ

ชื่อรายงานการวิจัย	การใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-ภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์
Title	Using English-English Dictionary to Enhance Students' English Vocabulary
ชื่อนักวิจัย	สุรีพันธ์ เทพอุดม
Researchers	Surecpan Thepud

บทคัดย่อ

ในการศึกษาการพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์โดยใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-ภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษาที่ 2553 ผู้วิจัยได้คัดเลือกกลุ่มเป้าหมายจากนักศึกษาที่สอบกลางภาคแล้วได้คะแนนในส่วนของการวัดผลการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ต่ำกว่าร้อยละ 50 โดยการวัดผลแยกออกเป็นสองส่วนคือ ส่วนที่หนึ่งวัดผลการใช้คำได้ถูกต้องตามบริบท และส่วนที่ 2 วัดผลการเขียนประโยคให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ได้นักศึกษาที่เป็นกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด 9 คน ผู้วิจัยได้มอบหมายงานให้กลุ่มตัวอย่างค้นหาข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับคำศัพท์ที่ปรากฏอยู่ในบทเรียนได้แก่ หน้าที่ของคำ ความหมายของคำ และการเขียนประโยคโดยใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-ภาษาอังกฤษ ผลการศึกษาพบว่าการใช้พจนานุกรมช่วยให้นักศึกษามีพัฒนาการด้านการใช้คำได้ถูกต้องตามบริบทคิดเป็นร้อยละ 44 แต่ไม่มีการพัฒนาด้านการเขียนประโยคให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์แต่อย่างใด กล่าวโดยสรุปได้ว่าการทดลองการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ- ภาษาอังกฤษช่วยให้เกิดพัฒนาการความรู้เฉพาะด้านการใช้คำได้ถูกต้องตามหน้าที่ แต่ยังไม่ช่วยพัฒนาทักษะด้านการเขียนประโยคให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

คำสำคัญ พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-ภาษาอังกฤษ คำศัพท์

ABSTRACT

This research aims to examine the improvement of competence in English vocabulary of first year students who studied English I and English II (GE 108/109) during semester 1, academic year 2010. The participants are nine students who scored lower than 50 percent on the vocabulary section of the midterm examination. The vocabulary test in the exam was separated into two parts: using words in proper contexts and writing grammatically correct sentences. The participants were assigned to use an English- English Dictionary to search for the parts of speech, definitions, and sample sentences of the vocabulary words from the texts used in this course.

From the study, it was found that only 44 percent of the participants were able to use the words in suitable contexts. However, none of the participant showed improvement in writing grammatically correct sentences. It was observed that certain factors affected the participants' learning, for example, their learning styles, background knowledge, and the university activities they were required to attend.

Keywords: English-English Dictionary, Vocabulary

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

การเรียนรู้ภาษาให้ได้ผลดีนั้น ผู้เรียนจำเป็นต้องรู้จักองค์ประกอบต่างๆ ของภาษานั้นๆ อาทิ ระบบเสียง คำ และไวยากรณ์ นอกจากนี้การเรียนรู้ในระดับ โครงสร้างที่สูงขึ้นไปเพื่อใช้ในการสื่อสารกับผู้อื่นให้เข้าใจได้ ผู้เรียนต้องมีความรู้ด้านคำศัพท์ในระดับหนึ่ง หากผู้เรียนมีความรู้ด้านคำศัพท์ในระดับต่ำ ย่อมส่งผลกระทบต่อทักษะต่างๆ ในการเรียนภาษาไม่ว่าจะเป็นด้านการฟัง การอ่าน การพูด และเขียน ดังนั้นสิ่งสำคัญที่จะช่วยพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษให้เกิดการพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น ควรเริ่มจากการเริ่มพัฒนาความรู้ทางด้านคำศัพท์เป็นอันดับแรก และวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความรู้ทางด้านคำศัพท์ได้ดี คือ การใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-ภาษาอังกฤษ เนื่องจากในพจนานุกรมภาษาอังกฤษ-ภาษาอังกฤษมีการอธิบายหน้าที่ของคำ การออกเสียงคำ ความหมาย การเลือกใช้คำให้เหมาะสมกับบริบท และตัวอย่างประโยคไว้อย่างละเอียด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้คำศัพท์ต่างๆ ได้อย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และถูกต้องตามบริบทที่เจ้าของภาษาใช้

จากการสอนนักศึกษาในชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 1 และ 2 (GE 108/109) ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่านักศึกษาส่วนใหญ่ประสบปัญหาด้านคำศัพท์เช่น การสะกดคำ การออกเสียงคำ (โดยเฉพาะการลงเสียงหนัก-เบาในคำ) การใช้คำให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และการใช้คำให้เหมาะสมกับบริบท สาเหตุหนึ่งของปัญหาเกิดจากการใช้พจนานุกรมอังกฤษ-ไทย ซึ่งอาจทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนในการเรียนรู้ ตัวอย่างเช่นคำแปลบางคำในภาษาไทยอาจก่อให้เกิดความหมายอีกอย่างหนึ่งในภาษาอังกฤษ เป็นต้น

ด้วยสาเหตุดังกล่าวผู้วิจัยจึงเห็นว่าหากนักศึกษาได้รับการฝึกใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-ภาษาอังกฤษ อาจสามารถช่วยแก้ปัญหาด้านคำศัพท์ของนักศึกษา ช่วยพัฒนาการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ของนักศึกษาให้ดีขึ้น และนักศึกษาเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ ทั้งยังเป็นการปลูกฝังลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเองต่อไปได้ในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในด้านคำศัพท์ในเรื่องการใช้คำได้เหมาะสมกับบริบท และการเขียนประโยคได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ก่อนและหลังการเรียนรู้อยู่โดยการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-ภาษาอังกฤษ

ตามมติฐานการวิจัย

หลังการเรียนรู้โดยใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-ภาษาอังกฤษ นักศึกษาสามารถใช้คำได้เหมาะสมกับบริบท และเขียนประโยคได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษมากขึ้น และสามารถนำคำศัพท์ไปใช้ในบริบทได้ถูกต้อง
2. นักศึกษาสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง
3. นักศึกษาเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ
4. นักศึกษาเกิดแรงจูงใจใฝ่รู้ และสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้
5. ผู้สอนสามารถนำงานวิจัยนี้ไปประยุกต์ใช้สำหรับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศได้

ขอบเขตของการวิจัย

ด้านเนื้อหา งานวิจัยนี้มีขึ้นเพื่อศึกษาและทดลองการสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้เฉพาะด้านคำศัพท์โดยการสอนการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-ภาษาอังกฤษ โดยให้นักศึกษาค้นหาข้อมูลในเรื่องหน้าที่ของคำความหมายของคำ และการเขียนประโยคจากพจนานุกรมตามใบสั่งงาน ซึ่งคำศัพท์ที่มอบหมายให้นักศึกษานั้นจะเป็นคำศัพท์ที่นำมาจากที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษ 1 และ 2 คือ หนังสือ English Result (Intermediate) แต่งโดย Mark Hancock และ Annie McDonald

ด้านประชากร กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้คัดเลือกแบบเจาะจงจากนักศึกษาที่มีผลคะแนนสอบกลางภาคในส่วนของ การวัดผลความรู้ด้านคำศัพท์ระดับต่ำกว่าร้อยละ 50 จำนวน 9 คน จากนักศึกษาทั้งหมด 32 คน ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 1 และ 2 (GE 108/109) ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2553

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. **วิธีวิจัย** งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยให้นักศึกษาฝึกการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-ภาษาอังกฤษ จากนั้นผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้โดยบันทึกในแบบสังเกตพฤติกรรมนักศึกษา และวัดผลการเรียนรู้จากการทำข้อสอบปลายภาค

2. **กลุ่มตัวอย่าง** งานวิจัยนี้ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์ของนักศึกษา โดยคัดเลือกแบบเจาะจงกลุ่มนักศึกษาที่มีผลคะแนนสอบกลางภาคระดับต่ำกว่าร้อยละ 50 จำนวน 9 คน จากนักศึกษาทั้งหมด 32 คน ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 1 และ 2 (GE 108/109) ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2553

3. **เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย** เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลในงานวิจัยนี้ มีดังนี้

3.1 ข้อสอบกลางภาคในส่วนที่เป็นการวัดผลด้านการใช้คำให้ถูกต้องตามบริบท และการเขียนประโยคให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

3.2 ข้อสอบปลายภาคในส่วนที่เป็นการวัดผลด้านการใช้คำให้ถูกต้องตามบริบท และการเขียนประโยคให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

3.3 ใบงานการศึกษาความรู้ด้านคำศัพท์ สำหรับนักศึกษา

4. **วิธีการเก็บข้อมูล** งานวิจัยในชั้นเรียนนี้เป็นงานวิจัยเชิงทดลอง มีขั้นตอนการเก็บข้อมูล ดังนี้

1. คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยแบบเจาะจงคือ นักศึกษาที่มีผลคะแนนสอบกลางภาคในส่วนของการวัดความรู้ด้านคำศัพท์ ได้ระดับต่ำกว่าร้อยละ 50

2. ให้นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างฝึกการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-ภาษาอังกฤษ และมอบหมายให้นักศึกษาสร้างพจนานุกรมของตนเอง (ดูตัวอย่างในภาคผนวก ก) โดยกำหนดคำศัพท์ที่ผู้วิจัยคัดเลือกจากบทเรียนให้นักศึกษาศึกษาคำศัพท์เหล่านี้ตั้งแต่หน้าแรกของคำ ความหมายของคำที่เหมาะสมกับบริบทของเนื้อเรื่องที่อ่าน ตัวอย่างประโยค และฝึกแต่งประโยคด้วยตนเอง

3. สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของกลุ่มประชากร และทำการบันทึกเพื่อสังเกตความก้าวหน้าในการเรียนรู้ (ดูตัวอย่างแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาในภาคผนวก ข)

4. วัดผลการเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่างจากคะแนนผลสอบปลายภาค โดยพิจารณาเฉพาะข้อสอบวัดความรู้ด้านคำศัพท์คือ การใช้คำถูกต้องตามบริบท และการเขียนประโยคถูกต้องตามไวยากรณ์เท่านั้น

5. วิเคราะห์ผลคะแนนกลุ่มตัวอย่างโดยเปรียบเทียบจากผลการสอบกลางภาค และปลายภาค

6. สรุปผลการวิจัยและเขียนรายงานการวิจัย

5. การประมวลผลข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้วิธีบูรณาการ การวิจัยเชิงปริมาณกับการวิจัยเชิงคุณภาพ กล่าวคือผู้วิจัยเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานของคะแนนการสอบกลางภาคและปลายภาคของกลุ่มตัวอย่าง และนำผลการวิจัยเชิง ปริมาณมาประกอบการวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงคุณภาพ ซึ่งเป็นข้อมูลที่ได้จากการบันทึกการสังเกต พฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างและการสัมภาษณ์

ระยะเวลาที่ทำการวิจัย

สิงหาคม-ธันวาคม 2553

นิยามคำศัพท์เฉพาะ

ความรู้ด้านคำศัพท์ หมายถึง ความสามารถในการใช้คำให้ถูกต้องตามบริบทและการเขียน ประโยคให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

การใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-ภาษาอังกฤษ หมายถึง การใช้พจนานุกรมค้นหา ความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษเป็นภาษาอังกฤษ ในที่นี้รวมถึงพจนานุกรมภาษาอังกฤษที่ ดีพิมพ์เป็นรูปเล่มจากสำนักพิมพ์ต่างๆ เช่น Oxford Dictionary, Longman Dictionary, Cambridge Dictionary หรือ Cobuild Dictionary หรือพจนานุกรมอิเล็กทรอนิกส์

กลุ่มตัวอย่าง หมายถึง นักศึกษาที่มีผลคะแนนสอบกลางภาคระดับต่ำกว่าร้อยละ 50 จำนวน 9 คน จากนักศึกษาทั้งหมด 32 คน ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 1 และ 2 (GE 108/109) ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2553

ความสามารถด้านคำศัพท์ หมายถึง ความสามารถในการใช้คำให้ถูกต้องตามบริบทและ การนำคำศัพท์ไปใช้เขียนประโยค

ผลการวิจัย

จากการศึกษาการพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์โดยใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-ภาษาอังกฤษ ของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 9 คนในชั้นเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ 1 และ 2 (GE 108/109) พบว่ากลุ่ม

ประชากรจำนวน 4 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 44 ได้คะแนนสอบวัดความรู้ด้านการใช้คำศัพท์ให้ถูกต้องตามบริบทได้ดีขึ้น ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบคะแนนสอบกลางภาคและปลายภาค วัดความรู้ด้านการใช้คำศัพท์ให้ถูกต้องตามบริบทของกลุ่มประชากร

ที่	รหัสนักศึกษา	คะแนนสอบกลางภาค (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	คะแนนสอบปลายภาค (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)
1	5301020014	3	4
2	5301020038	1	6
3	5301020120	3	2
4	5301020175	5	4
5	5301020182	5	7
6	5301020205	3	3
7	5301020229	4	5
8	5301020250	3	0
9	5301020274	5	4
ค่าเฉลี่ยคะแนนของ ประชากร		3.56	3.89
ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานของคะแนน ของประชากร		1.67	1.95

ส่วนการวัดผลการเรียนรู้ด้านการเขียนประโยคให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ของกลุ่มประชากรพบว่านักศึกษาทั้งหมดได้คะแนนในการสอบปลายภาคน้อยลงกว่าเดิม แสดงให้เห็นว่านักศึกษาไม่เกิดการพัฒนาการเรียนรู้หลังการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-ภาษาอังกฤษ ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบคะแนนสอบกลางภาคและปลายภาค วัดความรู้ด้านการเขียนประโยคให้ถูกต้องตามไวยากรณ์ของกลุ่มประชากร

ที่	รหัสนักศึกษา	คะแนนสอบกลางภาค (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	คะแนนสอบปลายภาค (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)
1	5301020014	2.5	1
2	5301020038	2	0
3	5301020120	4	2
4	5301020175	5	1
5	5301020182	6.5	3
6	5301020205	2	2
7	5301020229	5.5	5
8	5301020250	4	4.5
9	5301020274	4.5	0.5
ค่าเฉลี่ยคะแนนของประชากร		4.00	2.11
ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนของประชากร		1.84	1.14

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณทำให้สรุปได้ว่า นักศึกษาจำนวนร้อยละ 44 มีพัฒนาการด้านการใช้คำศัพท์ให้ถูกต้องตามบริบท ส่วนการเขียนประโยคให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์นั้นพบว่านักศึกษาทั้งหมดไม่มีพัฒนาการ

จากผลการวิจัยดังกล่าวผู้วิจัยได้ทำการศึกษาในเชิงลึกถึงปัจจัยอื่นๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ของนักศึกษาทั้ง 9 คน โดยผู้วิจัยได้ทบทวนแบบบันทึกพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาเช่น เรื่องการเข้าชั้นเรียน การส่งงานที่ได้รับมอบหมาย นอกจากนั้นผู้วิจัยยังได้สัมภาษณ์นักศึกษากลุ่มตัวอย่าง เพื่อสำรวจหาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ของนักศึกษาด้วย

ผลการทบทวนแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาสรุปลงได้ดังนี้

1. นักศึกษาเข้าชั้นเรียนสาย หรือไม่เข้าชั้นเรียน
2. นักศึกษามักคัดลอกงานของเพื่อน

3. นักศึกษาไม่ให้ความสนใจในการเรียนเท่าที่ควร มีพฤติกรรมเหม่อลอย ง่วงนอน นำงานของรายวิชาอื่นมาทำระหว่างที่เรียน ใช้โทรศัพท์ และพูดคุยกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน

4. นักศึกษาป่วยด้วยโรคเครียด

5. นักศึกษาขาดการบริหารจัดการเรื่องเวลา ทำให้ส่งงานไม่ทัน หรือขาดส่งงาน

6. นักศึกษาขาดการทบทวนความรู้ หรือเตรียมตัวก่อนเข้าเรียน

7. นักศึกษามีปัญหาส่วนตัวเกี่ยวกับครอบครัวและเพื่อน

ส่วนผลจากการสัมภาษณ์นักศึกษากลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ สามารถสรุปได้ดังนี้

1. นักศึกษารู้สึกท้อแท้ และรู้สึกว่าภาษาอังกฤษยากเกินไป

2. เนื่องจากภาคการศึกษาที่นักศึกษาต้องทำงานที่ได้รับมอบหมายมากเกินไป และต้องเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ มากเกินไป ทั้งช่วงเย็นและวันเสาร์-อาทิตย์ มีเวลาพักผ่อนน้อย และรู้สึกอ่อนล้า ทำให้ส่งงานที่ได้รับมอบหมายไม่ทัน

3. นักศึกษาไม่สามารถมาเข้าชั้นเรียนให้ทันเวลา 8.00 น. ได้ เพราะรู้สึกว่าเข้าเกินไป

4. นักศึกษาไม่ได้ต้องการเรียนสาขาวิชาภาษาอังกฤษ แต่ต้องมาเรียนตามความประสงค์ของผู้ปกครอง

เมื่อพิจารณาทั้งพฤติกรรมและทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษทำให้สรุปได้ว่า พฤติกรรมและทัศนคติเหล่านี้มีผลต่อการเรียน การสอนเป็นอย่างมาก เนื่องจากปัจจัยเหล่านี้ทำให้นักศึกษาขาดแรงจูงใจที่จะพัฒนาตนเอง และเป็นอุปสรรคของการวิจัยที่จะทำให้ผู้วิจัยทราบว่า การวิจัยเชิงทดลองนี้มีประสิทธิผลหรือไม่

สรุป และอภิปรายผล

จากการศึกษาการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-ภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความรู้ทางด้านคำศัพท์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิชาเอกภาษาอังกฤษที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ 1 และ 2 (GE 108/109) โดยผู้วิจัยได้คัดเลือกนักศึกษาที่มีคะแนนสอบปลายภาคในส่วนที่เป็นการวัดผลด้านคำศัพท์ต่ำกว่าร้อยละ 50 จำนวน 9 คน หลังจากได้ทดลองใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-ภาษาอังกฤษ แล้ว พบว่านักศึกษาจำนวน 4 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 44 มีคะแนนสอบด้านการใช้คำให้ถูกต้องตามบริบทดีขึ้น แต่นักศึกษากลุ่มดังกล่าวไม่มีพัฒนาการด้านการเขียนประโยคให้ถูกต้องตามไวยากรณ์

อย่างไรก็ตามการวิจัยในครั้งนี้อาจยังมีปัจจัยอื่นๆ ที่ทำให้การทดลองใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-ภาษาอังกฤษไม่เกิดสัมฤทธิ์ผลเท่าที่ควร โดยเฉพาะการขาดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ความไม่พร้อมด้านสุขภาพ และการได้รับงานที่มอหนามากเกินไป

จากผลการศึกษาดังกล่าวผู้วิจัยจะได้นำผลการวิจัยนี้ไปปรับปรุงการเรียนการสอนในชั้นเรียนเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้วิจัยควรมีการนำปัญหาต่างๆ ที่พบจากการวิจัยในครั้งนี้ไปปรับปรุงในการเรียนการสอนเพื่อให้เหมาะสมกับนักศึกษาต่อไป
2. การทำวิจัยนี้จำเป็นต้องมีการสังเกตพัฒนาการของนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพราะการเรียนภาษาเป็นเรื่องของการรู้จำ และนำไปใช้อย่างสม่ำเสมอ

ภาคผนวก

แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา

แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา

ที่	รหัสนักศึกษา	ขาดเรียน	เข้าเรียนสาย	ลา	ขาดงาน	ลักษณะพฤติกรรมอื่นๆ
1	5301020014					
2	5301020038					
3	5301020120					
4	5301020175					
5	5301020182					
6	5301020205					
7	5301020229					
8	5301020250					
9	5301020274					

คำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์เกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

1. ชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษหรือไม่?
2. ทำไมจึงเลือกเรียนสาขาวิชาภาษาอังกฤษ?
3. ความคาดหวังที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษก่อนเข้ามาเรียนสาขาวิชาภาษาอังกฤษคืออะไร?
4. เมื่อมาเรียนสาขาวิชาภาษาอังกฤษในระยะเวลาหนึ่งแล้ว คิดว่าเป็นไปตามที่คาดหวังหรือไม่?
5. ในขณะที่เรียนมีปัญหา หรือสิ่งใดที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนหรือไม่? ถ้ามี
6. คิดว่าจะแก้ปัญหาเหล่านั้นอย่างไร?